Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II Nr. 112
Marți 24 mai 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Lucrările Adunării reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R. P. R.

La 22 mai au început la București, în Palatul Marii Adunări Naționale, lucrările Adunării reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R.

In prezidiul Adunării au luat loc: acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., prof. univ. Lotar Rădăceanu și acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinți ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., **Constanța Crăciun**, Ministrul Culturii, **Justinian Marina**, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romîne, acad. prof. dr. Șt. S. Nicolau, **Sorin Toma**, membru în Consiliul Mondial al Păcii, **Stelian Moraru** președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., acad. prof. **Raluca Ripan**, rectorul Universității „Victor Babeș" din Cluj, prof. univ. **Horia Hulubei**, directorul Institutului de Fizică al Academiei R.P.R. artistul poporului Camil Ressu, Eroul Muncii Socialiste Haidu Iuliu, general de armată în rezervă Mihail Lascăr, poetul Mihai Beniuc, Stela Enescu, președinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., ing. Ștefan Bălan, președintele Sfatului Popular al Capitalei, episcopul reformat Ioan Vasarhely din Cluj, sculptorul Ștefan Csorvassy, distins cu Medalia de Aur a Păcii, I. Dobre, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, prof. univ. M. Ghelmegeanu, prof. univ. **Jean Livescu**, rectorul Universității „Al. I. Cuza" din Iași, **Petre Gheorghe**, secretar al C.C. al U.T.M., **Filip Geltz**, deputat în Marea Adunare Națională, **Rozalia Setu**, episcopul unitarian **Alexa Kiss**, **Maria S. Petre**, fruntașă în producție la Industria Bumbacului B, **Draghina Curtu**, președinta gospodăriei agricole colective din comuna Semlac, regiunea Arad, **Jiva Staiadinovici**, țăran muncitor din comuna Radimna, regiunea Timișoara, **Aurelia Vocan**, mamă eroină.

Academicianul St. S. Nicolau, membru în Prezidiul Academiei R.P.R., care prezidează ședința, rostește cuvîntul de deschidere. El aduce delegaților și invitaților la adunare salutul Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Au fost apoi alese comisia de candidare și comisia de redactare, ale adunării.

Intrîndu-se în ordinea de zi a adunării, **prof.univ. Lotar Rădăceanu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., prezintă referatul intitulat: „Popoarele lumii luptă împotriva pregătirii războiului atomic, pentru pace și securitate colectivă".**

După pauză, **în ședința prezidată de I. Dobre, secretar al C.C.S., au început discuțiile în cadrul cărora numeroși delegați au luat cuvîntul.** (Agerpres)

Mai multă grijă pentru organizarea și exploatarea bazei furajere

Eforturile poporului nostru au fost mobilizate anul acesta mai mult ca oricînd pentru îndeplinirea cu succes a planurilor privind ridicarea rapidă a agriculturii. In lupta cu condițiile excepționale de timp oamenii muncii din agricultură au dat dovadă de înalte calități morale, înfăptuind adevărate acte de eroism.

Atenția organelor agricole locale cît și a celor de conducere a fost îndreptată în special asupra culturilor cerealiere și tehnice, dat fiind marea greutate specifică pe care o au în agricultura noastră. Tocmai de aceea aci s-au înregistrat și cele mai mari succese. Dar, mobilizarea forțelor pentru îndeplinirea sarcinilor în această direcție a făcut să scadă într-o anumită măsură preocuparea pentru cealaltă ramură importantă a agriculturii, creșterea animalelor. La aceasta se adaugă și lipsurile în aplicarea legii pentru dezvoltarea creșterii animalelor și în deosebi a măsurilor privind extinderea și îmbunătățirea bazei furajere.

Ce măsuri se impun pentru o mai bună gospodărire a bazei furajere?

Este necesar în primul rînd, să se cunoască situația generală a suprafețelor ocupate în prezent de plante furajere, pentru ca, în funcție de suprafață și producție, să se poată stabili numărul de animale care se pot crește, precum și perspectivele.

După stabilirea acestei situații se cer a fi luate măsuri pentru îmbunătățirea bazei prin folosirea agrotehnicii indicate în condițiile locale, prin cultivarea plantelor și amestecurilor care reușesc cel mai bine, prin aplicarea lucrărilor permanente de îngrijire. Astăzi în toată țara sînt cunoscute pășunile de la Santa și Crint din regiunea Stalin și care sînt date ca model de exploatare rațională. Studierea experiențelor organizatorilor acestor pășuni este o datorie a responsabililor cu baza furajeră din toate raioanele de munte.

In fiecare comună și unitate agricolă socialistă trebuie descoperite resursele locale, ce pot fi folosite drept completare a hranei animalelor. Astfel pot fi valorificate furajele din păduri, ghinda, jirul, castanele sălbatice (speciale), stuful, rogozul, iarba de pe zona șoselelor sau a căilor ferate. Aceste resurse au o mare importanță mai ales pentru gospodăriile țăranilor muncitori.

Pretutindeni trebuie să se lupte ca din resurse locale să fie asigurate furajele necesare. Acest lucru se poate realiza dacă sfaturile populare comunale se vor preocupa de exploatarea justă a izlazurilor. In această direcție se constată mari neajunsuri. Din proprie „inițiativă", încălcînd dispozițiile primite, unele sfaturi populare comunale au dat o altă destinație izlazurilor, aprobînd cultivarea diferitelor plante tehnice, legume sau orez, săvîrșind și alte abuzuri. Astfel, în comuna Orășani, raionul Gura Jiului, 75 hectare din izlazul desțelenit au fost transformate în orezării; în comuna Recaș, raionul Timișoara, s-au însămînțat 25 ha cu tutun, iar 35 ha au fost plantate cu cartofi. Greșit se procedează și acolo unde se destinează pentru diferite construcții tocmai terenurile de izlaz. Natural că acest mod de „gospodărire" nu are nimic comun cu o adevărată folosire rațională și nici nu poate contribui la mărirea septelului și sporirea productivității animalelor.

Asigurarea prin posibilitățile locale a necesităților de furajare se poate face cel mai bine prin introducerea conveierului verde. In legătură cu aceasta, trebuie să fie clar că semănarea pe un izlaz desțelenit a două culturi nu înseamnă că s-a introdus conveierul verde. Acest sistem presupune cultivarea unui sortiment variat de plante furajere, cum ar fi: secara, orzul, borceagul, iarba de Sudan, meiul, sorgul, porumbul furajer, sfeclă, etc., care sînt folosite fie pentru pășunat, fie ca nutreț cosit, sau nutreț suculent. Acolo unde s-a organizat conveierul verde, va trebui să se dea mare atenție la momentul recoltării și la felul în care se execută recoltarea, folosindu-se cît mai mult mijloacele mecanizate. Ca sarcină permanentă pentru organele agricole regionale și raionale, pentru toți inginerii și tehnicienii, este introducerea pe scară cît mai largă a acestui sistem, care, aplicat rațional, are rezultate imediate și recunoscute.

Un alt mijloc prin care se poate asigura sporirea producției de furaje și care trebuie popularizat intens, este acela de a obține producții mari pe unitatea de suprafață prin folosirea culturilor duble (mixte, intercalate sau în miriște) sau a culturilor de plante noi productive. Principalul este ca terenul să fie cît mai bine folosit. Culturile noi productive, care trebuie popularizate, sînt ciumiza, varza furajeră și pepenii furajeri.

O acțiune strîns legată de modul de folosire a furajelor, este aceea a pregătirii nutrețurilor și în special a însilozării. In practica unităților noastre socialiste sau a țăranilor individuali nu au pătruns încă suficient metodele înaintate de preparare a nutrețurilor. Direcțiile și secțiile agricole vor trebui să popularizeze prin toate mijloacele aceste metode, pentru ca aceasta este calea utilizării maxime a întregii cantități de furaj, în tot cursul anului și cu cel mai mare efect. Astfel, se va recomanda metoda de preparare a fînului brun, a fînului vitaminos și a făinei de fîn, metodele de valorificare a paielor și cocenilor și metodele de însilozare. In acest scop, împreună cu șefii secțiilor de propagandă, să se întreprindă acțiuni pentru ca în fiecare comună să existe silozuri construite după posibilitățile locale, avînd grijă în deosebi la calitatea executării operației de însilozare, pentru a evita pierderile. Acțiunea de construire a silozurilor trebuie pornită peste tot neîntîrziat.

Important este și faptul ca pentru toate terenurile ce urmează a fi cultivate cu plante furajere să se asigure cantitatea de semințe necesare. Aceasta se face prin organizarea de loturi semincere. In unele părți s-au înregistrat succese frumoase datorită interesului depus de responsabilii cu baza furajeră. Așa, de exemplu, unul din cele mai bune loturi semincere se găsește în raionul Alba Iulia și anume în comunele Oejdea și Drîmbar. Un merit deosebit pentru realizarea acestui lot semincer îi revine inginerului Bogdan Moise de la secția agricolă raională. Cu sămînța obținută de pe loturile semincere, s-au făcut reînsămînțări în regiunile Cluj, Oradea și Hunedoara, pe o suprafață de aproape 2.000 ha. Trebuie spus însă că pînă în prezent s-au înființat încă prea puține loturi semincere față de numărul prevăzut pentru anul 1955. Direcția Generală a Creșterii Animalelor din M.A.S. va trebui să privească cu mai multă răspundere această problemă.

In sfîrșit, va trebui introdusă mai multă ordine și în ceea ce privește gospodărirea loturilor zootehnice. Din punct de vedere al însămînțării, situația este destul de bună, dar lipsuri mari se constată în felul în care sînt gospodărite. Se manifestă încă destule abuzuri din partea administratorilor de lot sau a sfaturilor populare. Așa, de exemplu, în comuna Balinț, raionul Lugoj, s-a constatat lipsa unei cantități de 3000 kg porumb care n-a putut fi justificată, iar în comuna Rastu, raionul Băilești, președintele sfatului popular, Ruser Ion, a vîndut 3.000 kg porumb, necesar reproducătorilor, pentru a cumpăra materiale în scopuri edilitare, lăsînd animalele fără grăunțe. Trebuie să fie limpede că loturile zootehnice sînt destinate numai pentru întreținerea animalelor de reproducție și nu pentru alte scopuri. De aceea, vor trebui luate măsuri grabnice pentru a lichida lipsurile și în acest sector.

Toate aceste acțiuni, în vederea cărora organele agricole regionale și raionale, precum și conducerile unităților agricole din sectorul socialist trebuie să mobilizeze pe toți țăranii muncitori cu gospodării individuale, întovărășiți și colectiviști, sînt menite să îmbunătățească actuala situație care domnește în sectorul bazei furajere, iar îndeplinirea lor va trebui să constituie pasul cel mai important în direcția dezvoltării creșterii animalelor din țara noastră.

COMUNICAT

In ziua de 19 mai a avut loc ședința C.C. al P.M.R., iar în ziua de 20 mai ședința Consiliului de Miniștri al R.P.R.

In cadrul acestor ședințe, tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, Președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., a făcut o expunere asupra lucrărilor Conferinței de la Varșovia și a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală semnat de cele 8 țări participante.

Comitetul Central al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R.P.R. au aprobat activitatea delegației guvernamentale a R. P. R. la Conferința de la Varșovia.

Consiliul de Miniștri al R. P. R., a propus Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R. convocarea într-un termen cît mai apropiat a Marii Adunări Naționale a R. P. R. în vederea ratificării Tratatului.

Din satele patriei

Popricani a fost radioficat

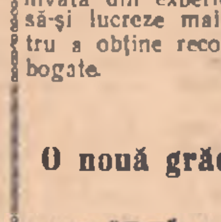

Satul Popricani din raionul Iași este unul din zecile de sate moldovene peste care a trecut pîrjolul armatelor fasciste. Acum zece ani, acest sat era numai o ruină. Prin grija partidului nostru și a guvernului, satul Popricani, ca și celelalte sate distruse de fasciști, a fost refăcut. In locul cocioabelor de altădată s-au ridicat case spațioase, luminoase.

Nu de mult, țăranii muncitori de aici au trăit încă o bucurie: satul a fost radioficat; ei ascultă acum cu mult interes emisiunile radiofonice în cadrul cărora află noutăți din țară și din toată lumea, ascultă muzică și învață din experiența fruntașilor cum să-și lucreze mai bine pămîntul pentru a obține recolte din ce în ce mai bogate.

Joe Lențer
corespondent

O nouă grădiniță de copii

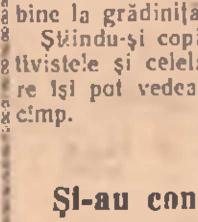
La începutul acestei luni, în comuna Cîndești din regiunea Bacău a luat ființă o grădiniță sezonieră de copii.

Chiar din primele zile, numeroși colectiviști și țărani muncitori cu gospodării individuale și-au adus copiii la grădiniță. Copiii sînt îngrijiți aici cu multă dragoste. Programele distractive și totodată instructive pe care le întocmește educatoarea Muscaliu Elena, plimbările, orele de basm și jocurile la libera alegere i-au făcut pe cei mici să se simtă cît se poate de bine la grădiniță.

Știindu-și copiii bine îngrijiți, colectivistele și celelalte țărănci muncitoare își pot vedea liniștite de lucru la cîmp.

Tache Vasilache
corespondent

Și-au construit un pod

In satul Fulgu din raionul Zeletin, podul ce făcea legătura dintre vatra satului și ogoare se stricase, mulți țărani muncitori fiind astfel nevoiți să ocolească mult, pierzînd cîte 2—3 ore pentru a ajunge la locul de muncă.

Cu sprijinul deputaților din comună, în acest sat s-a format un comitet de inițiativă care a mobilizat pe toți locuitorii de aici la construirea unui pod nou. O parte din materiale au fost asigurate de către comitetul executiv, iar restul au fost donate de localnici.

In numai 6 zile de muncă însuflețită, țăranii muncitori din Fulgu au reușit să-și construiască un pod solid, lung de 10 metri și lat de 5 metri. In mod deosebit s-au evidențiat în această acțiune țăranii muncitori Gheorghe Dumitrașcu, Gheorghe Cociug, Ilie Ciobanu, Gheorghe Secara și alții.

C. Predescu
corespondent

Hotărîrea de neclintit a poporului nostru de a apăra bunul cel mai de preț PACEA

Pace... Cît de puternic a răsunat acest cuvînt pe întreg întinsul patriei, cu cîtă încredere l-au rostit milioanele de cetățeni ai țării noastre în zilele cînd au semnat Apelul de la Viena.

N-a rămas oraș sau cătun, uliță sau casă în care solii păcii să nu fi fost primiți cu bucurie, iar cetățenii să nu-și fi depus semnătura pe Apelul Păcii. Cele 11 milioane și jumătate de semnături strînse pe Apel exprimă nestrămutata dorință de pace a poporului nostru.

Această dorință sinceră, plină de încredere în viitor, au manifestat-o cu putere și reprezentanții mișcării pentru apărarea păcii din țara noastră întruniți în Adunarea care a avut loc zilele acestea la București.

...Ne aflăm în sala de sub cupola maiestoasă a palatului Marii Adunări Naționale.

Aici, în această sală, au venit numeroși delegați din toate colțurile țării. De la tribuna adunării reprezentanții mișcării pentru apărarea păcii din țara noastră au exprimat gîndurile lor de pace, dragostea pentru viață, încrederea fără margini în viitorul patriei și au condamnat cu asprime războiul și pe cei ce vor să-l aprindă din nou în lume.

Noi, minerii din Valea Jiului, a spus în cuvîntul său minerul Haidu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste, am cunoscut din plin umilința, batjocura și asuprirea la care am fost supuși de capitaliști. Noi sîntem hotărîți să facem tot ce ne stă în putință ca acele zile să nu se mai reîntoarcă niciodată, pentru ca războiul să nu mai semene moarte în lume.

Participanții la adunare, care au luat cuvîntul, au vorbit nu numai în numele lor, ci în numele milioanelor de cetățeni care i-au ales și care le-au dat mandat de a-i reprezenta la această mare adunare. După felul în care și-au spus cuvîntul, după coloritul straielor în care sînt îmbrăcați, după înfățișarea lor, ți-ai putut da seama că ei reprezintă cele mai largi mase ale poporului nostru fără deosebire de naționalitate, de vîrstă, de concepții politice și religioase.

Printre cei care au luat cuvîntul se numără oameni de știință și artă ca: Jean Livescu, rectorul Universității Al. I. Cuza din Iași, Horia Hulubei, directorul Institutului de Fizică al Academiei R.P.R., profesorul Iuliu Hațegan, medic, Mihai Beniuc, poet, foști militari ca: Mihai Lascăr, general de armată în rezervă, Căproiu Achim, invalid de război, fețe bisericești ca: Justinian Marina, patriarhul bisericii ortodoxe romîne, Ion Vasarhely, episcop reformat din Cluj, și alții.

Cu toții, ca un singur om, s-au pronunțat pentru distrugerea armelor atomice, pentru reducerea armamentelor, pentru colaborarea pașnică pe toate tărîmurile între popoarele lumii. Ei au condamnat prin cuvîntul lor acțiunile criminale ale imperialiștilor americani și englezi, de a reînvia militarismul german și au salutat cu căldură tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat între cele 8 state europene la Varșovia, tratat menit să aducă o contribuție mare la întărirea păcii.

Printre cei care au luat cuvîntul sînt și numeroși oameni ai muncii de pe ogoarele patriei.

— Membrii gospodăriei noastre, a spus printre altele Draghina Curtu, președinta gospodăriei colective din comuna Semlac-Arad, ca și ceilalți țărani muncitori din comună, au semnat pînă la unul apelul de la Viena. Intărim semnăturile depuse pe apel cu noi succese în lupta pentru obținerea de recolte bogate. Vrem ca gospodăria noastră colectivă să se dezvolte și să înflorească mereu, iar viața colectiviștilor să devină tot mai îmbelșugată. Toate acestea nu le putem înfăptui decît în condiții de pace.

Ca Draghina Curtu au vorbit și ceilalți țărani muncitori, care, în cuvîntul lor, și-au manifestat hotărîrea de a executa la timp muncile agricole pentru a contribui astfel la obținerea în anul acesta a celor 10 milioane tone de grîu și porumb.

De la tribuna adunării au vorbit oaspeți dragi veniți din îndepărtate colțuri ale pămîntului pentru a aduce salutul fierbinte al popoarelor lor, luptătorilor pentru pace din țara noastră. Salutînd adunarea în numele Consiliului Mondial al Păcii și în numele poporului japonez, profesorul Ikuo Oyama, membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii, laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", a spus printre altele: Trebuie să acționăm repede, să acționăm uniți, ca să-i oprim pe agresori de a nu arunca bomba atomică în lume, așa cum au aruncat-o asupra orașelor noastre.

...In sală domină un moment tăcerea. Deodată încep să se audă sunete puternice de trompete și tobe în ritmul cărora, din trei părți ale sălii, se îndreaptă spre tribună zeci de pioneri. Ei poartă în brațe buchete de flori albe și roșii pe care, în aplauzele prelungite ale sălii, le întind cu mișcări gingașe oaspeților și celor din prezidiu. Cîtă seninătate puteai citi pe fețele îmbujorate ale pionierilor, cîtă bucurie și dragoste de viață. La tribună urcă un pionier. El ia cuvîntul, și în numele pionierilor din Capitală salută călduros pe reprezentanții la adunare.

E salutul tinerei generații a patriei noastre în fața căreia stă viitorul și care nu vrea ca acest viitor să fie întunecat de bubuitul tunului și de exploziile ucigătoare ale bombelor atomice...

G. SACADAT

Muntean Todor din Ciugud

Ca să pot sta de vorbă cu Muntean Todor, am pornit-o de dimineață, cu o șaretă, din Alba Iulia spre Ciugud. Apa lată a Mureșului am trecut-o pe bacul plutitor, laolaltă cu căruțe trase de plăvani voinici și cu căluți moțești de munte, încărcați cu saci cu cărbuni. Cînd am ajuns, comuna părea pustie. Ici-colo, cîte un copil se hîrjonea cu un dulău apoi, obosiți, se duceau amîndoi la umbră. Intrebai pe un trecător de casa lui Muntean.

— Apăi, pe Molașu nu acasă să-l cauți mata, ci la cîmp, către apa Mureșului, de unde venișî.

Am aflat cu acest prilej că și Muntean are o poreclă, adică o ciufală cum se spune prin aste locuri.

M-am întors din cale și, întrebînd pe unul pe altul, am ajuns la ogorul lui Muntean. Plivea grîul. Subțire, vînjos, cu fața smolită, nu ai zice că a trecut cu 6 ani de jumătatea veacului.

— Un bob zăbavă, să mîntui treaba — mi-a spus — și-om pleca către casă.

Pînă cînd a mîntuit „bobul zăbavă" și pînă am ajuns acasă, trecuse de mult nămiaza.

— Mă întrebi cum fac eu de-s mereu fruntaș și cum îmi chibzuiesc bine treburile. Vezi dumneata, spun oamenii despre mine că rar mă răsare soarele în sat și mă sfinte. Și dreptu-i ce spun. Dacă muncești cu dragoste, dacă-ți rostuiești treburile, musai să izbîndești. Pămînt mult nu am: cu totul 8 jugăre, adică aproape 5 hectare. Dar am învățat să-l muncesc ca după carte, să scot din el tot ce poate să dea. Ceva pricepere aveam eu, că de plugărie m-am ținut o viață. In anii ăștia din urmă, m-am dumirit însă că fără învățătură nu prea poți face mare lucru. Și nu mi-a fost rușine ca la vîrsta mea să învăț. Din cărți, din conferințele pe care le-am auzit la căminul cultural și la cursul agrotehnic de 3 luni.

Așa cu gunoiul de grajd. Nu-l aruncam nici înainte în rîpă, asta nu. Dar făceam oare platformă? Puneam 20 de care pline vîrf la jugăr? Ba. Sau despre rotația culturilor auzisem vreodată? Acum, lege. Un an porumb, al doilea borceag, al treilea grîu. Și apoi, de la capăt. Se odihnește și pămîntul, capătă putere nouă.

Să luăm bunăoară porumbul. Il semănam brazdă în brazdă cu șogorii, cu cumnații mei adică. Lucram cu toții la fel; îl puneam cît mai des și la urmă ne căinam că știuleții ies mici, pipernicîți. Iacătă însă că am aflat la cursul agrotehnic despre cuiburile așezate în pătrat. Am pus și eu porumbul după metoda aceasta. De prășit, l-am prășit de patru ori. Șogorii rîdeau de mine cu mîinile la pintec. Cînd am scos în toamnă 3.800 kg de cucuruz, iar ei numai 1300, le-a cam trecut pofta de șuguit. Acum și ei îl seamănă la fel.

Grîul îl pun totdeauna cu semănătoarea. Niciodată nu-l semăn în tulei sau cucuruziște, că nu-i merge bine. Il plivesc la timp și uite, anul trecut, de pe 2 ha am scos 4800 kg. Am citit în ziare că alții au scos mai mult: nu mă las pînă n-oi scoate și eu la fel. Amu, pe 29 de ari am făcut, după povața inginerului, un mic cîmp demonstrativ. Ingraș pămîntul în care am semănat grîul cu azotat de amoniu și superfosfat, așa le zice la substanțele acestea. Tot satul așteaptă să vadă ce producție iau de pe lot.

Ei... dar cred că te-am amețit de atîta vorbă. No hai, să-ți arăt cîte ceva din gospodăria mea.

Am plecat mai întîi spre vie. Pe o coastă de deal, butucii de viță nobilă își arată fața spre soare.

— Ia, o palmă de vie acolo — îmi spuse Muntean — da tot scot 700—800 de litri de vin în toamna. Dăm cota cuvenită statului și avem și noi ce bea. Dacă îți chibzuiești bine terenul, ai folos, nu glumă. Așa și cu grădina de legume. Am 45 de ari lîngă apa Mureșului. Pun cartofi, varză, roșii, castraveți, mă rog, de toate. Am încheiat contract cu „Aprozarul" și grădina, cîtu-i de mică, îmi aduce legume pentru casă și bani buni. Lîngă răsadnița pentru legume am mai făcut o răsadniță. Pentru tutun, că pămîntul e bun la noi și pentru așa ceva. Pe 25 de ari cultiv tăbac din soiul Virginia și nu am a mă plînge de cîștig.

Ne-am întors în ogradă. Cîteva straturi de flori te întîmpină chiar lîngă poartă.

— Pentru albine, mă lămurește Todor, că am 4 stupi. Scot pînă la 60 kg de miere pe an. Și, pe deasupra, florile îs și frumoase, așa-i?

In grajd, doi boulenì grași de rasă Simmenthal rumegă liniștiți. Alături, o vacă de rasă Pintzgau și o vițică de toată frumusețea.

— Am mai avut o pereche de boi, povestește Muntean — pe care i-am predat la O.R.A.C.A. I-am îngrășat și, la predare, mai, mai să se rupă cîntarul cu ei. Am luat cîștig frumos. Cu O.R.A.C.A. am făcut contract să predau pînă în toamnă și ăi doi porci de Bazna, pe care-i vezi alături în cocină.

Printre șirele de paie galbene-aurii ciuguleau cîteva cloști cu pui.

— Să nu mă întrebi și cîte găini am, că asta chiar nu știu. Nevasta le știe sama...

In fundul curții, am văzut 50 de pomi, așezați în șiruri drepte.

— Stătea locul degeaba. Am pus peri și pruni. Fructele le vînd o parte, iar restul, pentru casă.

Mă uitam în jur. Geaba ai fi căutat un locșor nefolosit. Peste tot se vedea mîna gospodarului chibzuit și vrednic.

La poartă, cineva îl striga de zor pe Muntean.

— Ce-i, măi Beligăr? Care ți-i baiul?

— Apoi, frate Todore, de-ai fi bun să vii o țîră cu plugul și boii să-mi ari și mie grădina, cum ne fuse vorba.

— Du-te, du-te, că mintenaș vin. Și apoi, către mine:

— Fac parte dintr-o grupă de întrajutorare. I-am arat pînă acum lui Anghel Patru, lui Popa Neculai și Anculăi Beligăr. La seceră, m-or ajuta și ei pe mine...

...Am ieșit împreună pe poartă. Abia acum observai un steguleț mic, roșu, prins în cuie. Muntean îmi prinse privirea:

— Apăi, e al treilea an de cînd stă aici. Pînă acum, nimeni nu mi-o luat-o înainte, ca să-l treacă la poarta lui. Să vedem cum o fi în vara asta.

Cînd să ne luăm rămas bun, Muntean mă opri o clipă:

— Vezi dumneata, eu muncesc bine și nu mă pot plînge. Dar nici nu pot spune că de acum am biruit toate greutățile... Munca de unul singur, orice s-ar spune, nu-i atît de spornică, pe cît îi munca unită făcută cu mașinile și după știința înaltă... Cînd erau pruncii micuți, mă gîndeam să strîng pămînt mai mult, să am ce vinde cînd or fi mari, ca să-i țin la școli. N-am izbutit, dar așa gîndeam și judecata ceea strîmtă se potrivea leit vremurilor de atunci. Amu, e vorba să înființăm în comună o întovărășire. Sau poate chiar o colectivă. Și ciugudenii noștri îs oameni harnici. Om face o gospodărie, să se ducă vestea și atunci să vezi muncă și spor. Te-oi ruga să vii atunci iar în ospeție în casa colectivistului Muntean Todor.

S. LEONARD

Mihail Șolohov, maestru al cuvîntului rus

La 24 mai, marele scriitor sovietic Mihail Șolohov, creatorul unei opere care a trecut cu repeziciune toate granițele, împlinește 50 de ani. De sub pana lui Șolohov au ieșit nepieritoarele romane „Pe Donul liniștit" și „Pămînt desțelenit", care-l așează pe aceeași treaptă cu cei mai mari scriitori ai omenirii. Scriitorul care avea să fie denumit, pe bună dreptate, vrăjitorul cuvîntului rusesc s-a născut în viforosul an 1905, într-un sat căzăcesc. Mama sa era argată, iar tatăl său mic slujbaș la o firmă comercială. La numai 16 ani, Șolohov apără, alături de ostașii roșii, cuceririle Marii Revoluții Socialiste, luptînd vitejește împotriva gărzilor albe.

Nu se stinsese încă ecoul bubuiturilor de tun cînd Șolohov a început să scrie. În 1925, publică culegerea intitulată „Povestiri de pe Don", care îl consacră scriitor. Deși de proporții modeste, culegerea aceasta vădește un talent viguros, talent care se va afirma cu o mare forță, mai tîrziu, în romanele „Pe Donul liniștit" și „Pămînt desțelenit".

Astăzi, Șolohov, scriitorul cel mai iubit de oamenii sovietici, lucrează la partea a doua a romanului „Pămînt desțelenit". El locuiește în stanița (sat căzăcesc) Veșenskaia, fiind tot timpul împreună cu eroii romanului său. Totodată, Șolohov lucrează și la un roman închinat eroismului ostașilor sovietici în Marele Război de Apărare a Patriei Socialiste. Și din paginile acestui roman cititorii vor auzi, după cum spune un critic sovietic, „zgomotul luptei și cîntecul ciocîrliei, gemetele și blestemele celor care mor, strigătele triumfătoare ale biruitorilor, plînsul suferinzilor și șoaptele arzătoare ale îndrăgostiților".

Șolohov este de o modestie rar întîlnită. Deși are milioane de admiratori pe tot întinsul pămîntului, de la care primește nenumărate scrisori, el a rămas tot atît de modest ca și atunci cînd, tînăr de 17—18 ani, muncind ziua ca hamal și zidar, migălea nopți în șir primele-i încercări literare.

Cititorii din țara noastră ai romanelor lui Mihail Șolohov așteaptă cu nerăbdare noile sale cărți. Milioane de țărani din țara noastră sînt doritori să urmărească drumul lui Nagulnov, drum care se aseamănă cu al multora dintre ei, să-l reîntîlnească pe simpaticul moș Șciukar și pe ceilalți eroi ai lui Șolohov pe care i-au îndrăgit în prima parte a romanului „Pămînt desțelenit".

*

Timofei Rvanîi, feciorul unui chiabur, este ascuns în preajma satului Greameci Log, unde se întîlnește pe ascuns cu Luska, fosta soție a lui Makar Nagulnov. Nagulnov află că dușmanul dă tîrcoale colhozului și, pentru a-l prinde, se hotărăște să le țină arestate cîteva zile pe Luska și pe gazda ei. Știe că așa îl va determina pe Timofei să intre în sat. Într-adevăr, după trei zile, Nagulnov, care se postase la pîndă, îl împușcă pe Timofei. Acesta este, pe scurt, conținutul capitolului din care publicăm mai jos cîteva fragmente.

Mihail Șolohov: PĂMÎNT DESȚELENIT

Fragmente din cartea a doua a romanului

Chiar și sculată din somn, era tot fragedă și frumoasă ca o fată mare Luska asta blestemată. Razmetnov zîmbi, și fără să-și ascundă încîntarea, o învălui cu privirea. Makar își ațintise privirea-i grea spre stîlpina casei, care stătea sprijinită de sobă.

— Ce vînt vă aduce, oaspeți dragi? — întrebă Luska, îndreptîndu-și cu o mișcare gingașă a umărului șalul ce-i lunecase. — Nu-l căutați cumva pe Davidov?

Zîmbind cu atîtare, își miji ochii îndrăzneți și strălucitori și așteptă să întîlnească privirea fostului ei soț. Makar însă, întors cu fața spre ea, o pătrunse cu privirea-i liniștită și grea și, lăsîndu-și vorbele să cadă tot atît de liniștit și de greu, răspunse:

— Nu, nu pe Davidov îl căutăm la tine, ci pe Timofei Rvanîi.

— Păi n-aveți de ce să-l căutați aici — zise cu nepăsare Luska, dar strînse din umeri înfrigurată. — Căutați-l în ținuturile reci, acolo unde mi l-ați alungat voi pe șoimul meu...

— Nu te mai preface — îi răspunse cu aceeași liniște Makar, fără să-și piardă cumpătul. Se vede că liniștea lui înghețată, atît de neașteptată pentru Luska, o ațîțase și ea trecu la atac.

— Nu erai tu, bărbățele, cel care s-a ținut azi noapte după mine, cînd am ieșit din sat?

— Va să zică ai ghicit — zise Makar, cu un zîmbet abia zărit.

— Nu, pe întuneric n-am ghicit și m-ai speriat de moarte, drăguțule! Dar cînd am ajuns în sat am priceput că tu erai.

— Cum de te-ai speriat tocmai tu, care ești o tîrfă așa de vitează? — o întrebă Razmetnov, silindu-se prin grosolănia vorbelor să alunge vraja cu care-l învăluie frumusețea ațîțătoare a Luskăi.

Ea își puse mîinile în șolduri și-l arse cu o privire furioasă:

— Tu să nu mă faci tîrfă! Du-te de-i spune Marinkăi tale astfel de vorbe, poate că Demid Molciun are să-ți tragă o bătaie după merit. Pe mine, știu că nu ți-e greu să mă jignești, cînd n-am apărători.

— Ai mai mulți decît ți-ar trebui — zîmbi Razmetnov.

Dar Luska nu-l mai luă în seamă și se întoarse spre Makar:

— De ce te-ai luat după mine? — Ce vrei? Sînt o pasăre slobodă și unde vreau într-acolo îmi iau zborul. De-ar fi fost însă cu mine sufletelul meu, Davidov, știu că nu ți-ar fi mulțumit pentru că ne-ai călcat urmele!

Sub pomeții gălbejiți ai lui Makar prinseseră a juca fălcile, însă omul, încordîndu-și voința, tăcu. În bucătărie, se auzi deslușit cum îi trosnesc degetele strînse în pumn. Razmetnov se grăbi să curme discuția, care luase o întorsătură primejdioasă.

— Ați sporovăit destul, ajunge! Pregătiți-vă, tu, Lukeria, și tu, Alexeevna. Sînteți arestate și vă ducem numaidecît la raion.

— Pentru ce? — întrebă Luska.

— Ai să afli acolo.

— Și dacă nu mă duc?

— Te legăm ca pe-o oaie și tot te ducem. Nici nu-ți dăm răgaz să te împotrivești. Hai, repede!

Cîteva clipe, Luska stătu nehotărîtă, apoi se dădu înapoi și lunecă ușor, cu dibăcie, spre ușă, închizînd-o în urma sa și cercînd să pună cîrligul.

Dar Makar smuci la vreme ușa și, intrînd în odaie, grăi răstit:

— Nu glumim cu tine! Îmbracă-te și să nu-ți treacă prin gînd să fugi. N-am să alerg după tine, dar glonțul are să te ajungă, proasto, ai priceput?

Răsuflînd greu, Luska se așeză pe patul răvășit.

— Ieși, ca să mă îmbrac.

— Îmbracă-te. N-ai de ce să te rușinezi: te-am văzut în fel și chip.

. . . .

Ca să nu-l întîlnească pe Davidov, Nagulnov își petrecea zilele la cosit și se întorcea în sat numai în amurg. După două seri, înainte de a se duce la pîndă, veni la Razmetnov și-l întrebă:

— Davidov nu m-a căutat?

— Nu. Aproape că nici nu-l văd. Dregem de două zile podul peste rîu și eu, vezi, n-am altă treabă decît să mă tot duc la nod și să alerg să văd ce mai fac arestatele.

— Cum se simt?

— Ieri, Luska era grozav de furioasă! M-am apropiat de ușă, iar dînsa nici nu mai știa ce ocări să-mi arunce. Înjura muierea asta spurcată mai rău ca un cazac beat! De unde o fi învățat? Abia am putut s-o astîmpăr. Acum, s-a liniștit. Plînge.

— Las-o să plîngă. Curînd are să-și bocească mortul.

— Timoșka n-are să se arate — grăi Razmetnov cu îndoială.

— Ba o să vină! — Nagulnov izbi cu pumnul în genunchi, ochii săi umflați de nesomn se aprinseră. Ce să facă fără Luska? Are să vină!

...Și Timofei veni. Uitînd de toate, a treia noapte se furișă lîngă pîrleaz. Îl mînase în sat gelozia? Ori foamea? Poate că și una și alta; n-a mai îndurat și a venit... S-a strecurat tiptil pe poteca dinspre rîu, ca o fiară. Makar n-a auzit nici zgomotul bulgărilor de pămînt de sub picioarele lui, nici trosnetul tulpinilor uscate ale buruienilor și, cînd la cinci pași de el răsări pe neașteptate umbra unui om ușor aplecat înainte, Makar tresări surprins. Ținînd pușca în mîna stîngă, fără să se miște, Timofei asculta încordat. Makar stătea întins în cînepă, oprindu-și răsuflarea. O clipă, inima îi îngheță, apoi și-o auzi bătînd iar, dar simți în gură un gust amar și uscat. Lîngă rîu țipară cristeii. Într-o margine îndepărtată a satului, mugi o vacă. Undeva, în fînețele de peste rîu se auzi o prepeliță.

Lui Makar, îi era lesne să tragă: Timofei stătea cu partea stîngă a trupului în bătaia pistolului lui, străduindu-se să prindă orice zgomot. Makar așeză încet țeava pistolului pe mîna stîngă, îndoită din cot. Mîneca hainei era umedă de rouă. Makar se opri o clipă. Nu, el, Nagulnov, nu-i un porc de chiabur ca să-și împuște dușmanul pe la spate! Și Makar, fără să-și schimbe poziția, zise cu voce tare:

— Întoarce-te cu fața la moarte, scîrnăvie!

Ca azvîrlit de un arc, Timofei sări înainte și apoi în lături, apucă pușca, dar Makar i-o luă înainte. În liniștea umedă, împușcătura din pistol răsună înăbușit. Scăpînd pușca, îndoindu-și picioarele de la genunchi, Timofei căzu încet, parcă pe spate. Makar auzi cum se lovise greu și surd cu ceafa de pămîntul tare, bătătorit, al cărării. Makar mai stătu nemișcat vreo cincisprezece minute. „Nu se vine cu cîrdul la o singură muiere, însă cine știe, poate ai lui s-au pitit lîngă rîu și-l așteaptă!" se gîndi, încordîndu-și auzul. Dar în jur domnea o tăcere adîncă. Zorile se apropiau cu repeziciune. Creștea, se lărgea dunga purpurie de la marginea din răsărit a cerului albastru întunecat. Se zugrăvea limpede pîlcul de sălcii de peste rîu. Makar se ridică și se apropie de Timofei. Acesta zăcea culcat pe spate cu mîna dreaptă întinsă în lături. Ochii înțepeniți, care nu-și pierduseră însă strălucirea, erau larg deschiși. Se părea că ochii aceștia morți priveau cu uimire mută dar plină de încîntare și stelele palide ce se stingeau, și nourașul de opal, ușor argintat, ce se topea la zenit, și întreaga întindere cerească fără hotar, învăluită de vălul străveziu și ușor al negurii.

Makar îl atinse pe mort cu vîrful cizmei și întrebă încet:

— Ei, ți-ai primit răsplata, vrăjmașule?

Era frumos și așa mort răsfățatul acesta al femeilor. Pe fruntea lui albă și curată, neatinsă de soare, căzuse o șuviță de păr întunecat, fața lui plină nu-și pierduse încă din culoarea ei trandafirie, buza de jos, ușor umflată și cu tulee negre, era ridicată puțin, descoperind dinții umezi; umbra ușoară a unui surîs mirat se ascunsese în buzele rumene care numai cu cîteva zile în urmă o sărutaseră cu atîta lăcomie pe Luska... „Dar te-ai cam îngrășat, flăcăule!" — se gîndi Makar. Nici furia ce-l stăpînise, nici mulțumirea, nimic, afară de oboseala apăsătoare, nu-l mai turbura acum pe Makar, care se uita liniștit la cel ucis. Tot ce-l bîntuise zile și ani de-a rîndul, tot ce îi aduna cîndva sîngele fierbinte la inimă și o făcea să se strîngă de obidă, gelozie și durere — toate acestea, o dată cu moartea lui Timofei, s-au dus undeva departe, pe un drum fără întoarcere. Ridică pușca de jos și, încrețindu-se de scîrbă, îl căută prin buzunare. În buzunarul stîng al hainei, pipăi corpul crestat al unei grenade; în cel drept, afară de patru încărcătoare de pușcă, nu găsi nimic. Nu află la Timofei nici un fel de documente. Înainte de a pleca, Makar mai aruncă celui ucis o privire și abia acum văzu că rubașca înflorată ce o purta era proaspăt spălată, iar pantalonii kaki erau bine cîrpiți de mînă de femeie, în dreptul

genunchilor. „Te-a hrănit și te-a îngrijit bine" — gîndi Makar cu amărăciune, trecîndu-și greu piciorul peste pîrleaz.

Cu toate că era tare devreme, Razmetnov îl întîmpină la portiță, îi luă din mîini pușca, grenada și cartușele și zise mulțumit:

— I-ai făcut de petrecanie! Curajos flăcău era, a trăit fără teamă... Am auzit împușcătura, m-am îmbrăcat și am venit. Voiam să alerg într-acolo, dar te-am și văzut că vii. Mi s-a luat o piatră de pe inimă.

— Dă-mi cheile de la sovietul sătesc — îl rugă Makar.

Deși ghici, Razmetnov îl întrebă totuși:

— Vrei să dai drumul Luskăi?

— Da.

— Rău faci.

— Taci! grăi Makar. O iubesc totuși pe ticăloasa asta... Luă cheile și, întorcîndu-se în tăcere, tîrșind tălpile cizmelor, porni spre sovietul sătesc...

În tinda întunecoasă, Makar nu nimeri îndată gaura cheii. După ce deschise ușa cămării, spuse încet:

— Lukeria! Ieși puțin.

În colț se auziră paiele foșnind. Luska veni în prag. Fără o vorbă, își așeză cu o mișcare moale broboada albă pe cap. Ieși în cerdac. Makar se dete în lături, să facă loc. Luska își puse mîinile la spate și se sprijini de balustradă. Căuta sprijin? Femeia așteptă în tăcere. Ca și Andrei Razmetnov, ea nu dormise toată noaptea și auzise în zori împușcătura înăbușită. Ghicise pe semne ce avea să-i spună Makar. Obrazul îi era palid, iar ochii uscați în orbitele întunecate ascundeau o lumină nouă, pe care Makar nu i-o știa.

— L-am ucis pe Timofei — zise Makar, privind-o țintă în ochii negri și chinuiți, mutîndu-și fără să vrea privirea la zbîrciturile dureroase care, uimitor de repede, numai în două zile, se așezară temeinic în colțul gurii mofturoase, nurlii. Du-te acasă, — urmă el — strînge-ți boarfele și pleacă din sat pe totdeauna, că altfel o să fie rău de tine... Or să te judece...

Luska stătea tăcută. Makar se mișcă cu stîngăcie, căutînd ceva prin buzunări. Îi întinse apoi o năframă cu horboță, boțită și neagră de murdărie.

— E a ta. A rămas cînd ai plecat de la mine... Ia-o, acum nu-mi mai trebuie...

Luska vîrî năframa cu degetele-i reci în mîneca rochiei. Makar răsuflă adînc și grăi:

— Dacă vrei să-ți iei rămas bun de la el, îl găsești lîngă ograda noastră, la pîrleaz.

Se despărțiră în tăcere, ca să nu se mai întîlnească niciodată. Coborînd treptele cerdacului, Makar își luă rămas bun cu nepăsare, iar Luska, urmărindu-l din ochi, aținti asupră-i o privire lungă și dădu din cap în semn de despărțire. Poate că-l vede altfel acum, la cea din urmă întîlnire a lor, pe omul ăsta întotdeauna aspru și puțin cam sălbatic?

Cine știe...

Tribuna agronomului

Pămînt rău... sau gospodar nepriceput?

Punctul agricol pe care îl conduc este așezat în partea de răsărit a raionului Focșani, în prelungirea cîmpiei Bărăganului. Prin locurile acestea, iernile sînt de cele mai multe ori lipsite de zăpadă, cu geruri mari, iar primăverile și verile bîntuite de secetă, fapt care face ca în unii ani muncile agricole să se desfășoare cu greutate și recoltele să fie scăzute. Solul cel mai răspîndit este cernoziomul degradat (mai mult sau mai puțin levigat), ici și colo cu mici suprafețe de lăcoviști sau terenuri argilo-nisipoase.

Punctul agricol cuprinde trei comune: Cîmpineanca, Mîndrești și Vînători. Prima are un teren mai accidentat, prielnic culturii viței de vie. Aici a și luat ființă anul trecut o asociație simplă pentru producerea viței altoite. În celelalte două comune, culturile de bază sînt cerealele, îndeosebi griul și porumbul, iar pe suprafețe mai mici de teren se cultivă sfecla de zahăr și floarea-soarelui. Producțiile obținute mai ales la griu și porumb în anii trecuți au diferit mult de la un an la altul.

Practica îndelungată pe care am făcut-o în agricultura acestui raion m-a ajutat să cunosc din ce pricină în unii ani se obțineau producții diferite de pe pămînturi de aceeași calitate. Înainte de a fi numit la acest punct agricol, am lucrat ca inginer agronom la secția agricolă a sfatului popular raional Focșani, timp de 5 ani. În acest timp, am reușit în bună măsură să cunosc condițiile de climă și sol caracteristice raionului, precum și felul de a munci al țăranilor muncitori din această parte. M-am putut da seama că în comunele din raza acestui punct agricol producțiile scăzute obținute în unii ani, mai ales la griu și porumb, erau pricinuite nu atît de condițiile de climă neprielnice, ci mai ales de nerespectarea regulilor agrotehnice, de metodele învechite pe care le mai practică mulți țărani muncitori din aceste comune. Unii dintre aceștia, cînd obțin recolte scăzute, obișnuiesc să arunce toată vina pe timpul neprielnic sau pe slaba calitate a pămîntului. Experiența de veacuri a poporului nostru a creat un proverb pe care ar fi bine să-l știe și să-l înțeleagă toți cei ce se ocupă cu agricultura: „nu pămîntu-i rău, ci gospodaru-i nepriceput". Și iată ce spun faptele: În comuna Vînători, țăranii muncitori Radu I. Grigore și Zaharia Stan au obținut anul trecut la porumb producții mult diferite una de alta. Primul a strîns de pe ogorul său o recoltă de 3.000 kg de boabe la hectar, pe cînd cel de al doilea nu a obținut nici măcar 1.000 kg la hectar. Locurile lor sînt învecinate. Pămîntul este deci la fel de bun, iar condițiile climatice au fost aceleași. Cum de a reușit Radu Grigore să obțină o recoltă de porumb mai bogată? Mijlocul prin care a izbutit să smulgă pămîntului rod mai bogat a fost tocmai aplicarea la timp și în bune condiții a tuturor regulilor agrotehnice recomandate la cultivarea acestei prețioase plante. Radu Grigore este un gospodar harnic, care aplică cu drag și pricepere regulile agrotehnice. El este printre primii țărani muncitori din comună care și-a făcut platformă de gunoi, potrivit sfaturilor date de tehnicianul agronom și care își muncește ogorul ca la carte. Așa a făcut și anul trecut. Toamna, terenul care urma să-l însămînțeze cu porumb l-a arat adînc, la 18-20 cm, și l-a îngrășat bine. Primăvara de timpuriu, a boronit ogorul de toamnă și l-a ținut curat de buruieni pînă la însămînțare. A avut grijă să aleagă o sămînță sănătoasă și a însămînțat cu mașina de semănat în cuiburi — nu „la cîntatul cucului", ci atunci cînd tehnicianul a anunțat că se poate începe semănatul. După ce porumbul a răsărit, a dat cu grapa de-a curmezișul rîndurilor de plante și l-a prășit de 3 ori, nemușuroindu-l. Zaharia Stan, dimpotrivă, nu s-a preocupat temeinic de aplicarea regulilor agrotehnice. Nu a făcut arătură adîncă de toamnă, așa încît primăvara i-a venit foarte greu la arat, pămîntul fiind uscat și bolovănos. La însămînțat, de asemenea, a fost printre ultimii, iar porumbul l-a pus cu mîna pe brazdă în urma plugului, așa cum a apucat din bătrîni. În timpul vegetației, a prășit numai de două ori. Cînd Radu Grigore ieșise la prima prașilă, porumbul lui Zaharia Stan abia răsărea. La recoltat, cînd vecinul lui a adus acasă o recoltă aproape de trei ori mai mare decît a lui, s-a convins cît de păgubitoare este neaplicarea regulilor agrotehnice.

Exemple de acest fel ași mai pot da multe. Așa, de pildă, Nica A. Săvulescu, un vechi plugar care de asemenea aplică an de an regulile agrotehnice, a izbutit anul trecut în ciuda timpului nefavorabil, să obțină la griul de toamnă o recoltă mai mare decît vecinii săi. El a însămînțat griul cu mașina în teren dezmiriștit și arat adînc. Griul lui a rezistat mai bine condițiilor de climă nefavorabile și a dat o recoltă mai mare decît cea culeasă de vecinii săi Costică Manole și Costache Voicu, care însămînțaseră griul „pe piele".

Toate acestea dovedesc că mijlocul însemnat pentru sporirea recoltelor este aplicarea întocmai a regulilor agrotehnice. Experiența țăranilor muncitori fruntași dovedește cu prisosință aceasta. De aceea, m-am străduit să mă apropii cît mai mult de țăranii muncitori, să le arăt importanța aplicării regulilor agrotehnice și metodelor înaintate de muncă a pămîntului. La conferințele ținute la căminul cultural, precum și în cadrul lecțiilor predate la cercul agrotehnic din comună, le-am vorbit pe înțelesul lor despre metodele agrotehnice sovietice, ca iarovizarea, însămînțarea prășitoarelor în cuiburi așezate în pătrat, polenizarea artificială suplimentară și altele. Dar nu m-am mărginit numai la atît. Mulți dintre țăranii muncitori se arătau la început neîncrezători față de noile metode agrotehnice. Cu aceștia am stat mai mult de vorbă, arătîndu-le că aplicarea acestora nu poate decît să folosească la sporirea recoltelor. Pentru a-i convinge și mai mult, am înființat lîngă sfatul popular un lot demonstrativ pe suprafața de 0,36 ha, unde am însămînțat porumbul în cuiburi așezate în pătrat și unde voi aplica toate regulile agrotehnice. Din această suprafață, pe o porțiune de 20 de ari am însămînțat și sămînță hibridă provenită din încrucișarea soiurilor Portocaliu de Tg. Frumos cu Romînesc de Studina, pentru a demonstra țăranilor muncitori că sămînța hibridă dă sporuri însemnate de recoltă.

În comunele din raza punctului agricol Vînători, sînt posibilități să se obțină anul acesta recolte sporite de griu și porumb. Pentru aceasta, se cere să se ducă o luptă neobosită împotriva obiceiurilor vechi, dăunătoare de lucrare a pămîntului. În această perioadă mă voi strădui să conving cît mai mulți țărani muncitori să-și îngrijească culturile potrivit cerințelor agrotehnice, spre a-și asigura recolte mari la hectar.

Ing. agr. N. NEGRUȚAC
Punctul agricol Vînători, raionul Focșani, regiunea Bîrlad

Vești de la CORESPONDENȚI

Creșterea animalelor — izvor de mari venituri

În cursul anului trecut, membrii gospodăriei agricole colective „23 August" din Horvatul Crasnei, raionul Zalău, au încheiat cu O.R.A.C.A. un contract pentru îngrășarea și livrarea a 7 boi, 2 vaci, 15 porci și 50 de miei. Asigurînd animalelor contractate o bună îngrijire, la predare toate au fost de calitate grasă.

Din livrarea lor, gospodăria colectivă a realizat un venit bănesc de peste 70.000 lei. Cu o parte din acești bani, colectiviștii și-au cumpărat un autocamion. De asemenea, gospodăria a putut cumpăra prin comerțul de întîmpinare 31 de fuse de piele și 13 kg de talpă și a beneficiat de o reducere de 6.375 kg de porumb și 1.017 kg de carne din cotele datorate statului.

Colectiviștii au încheiat acum un nou contract cu O.R.A.C.A. pentru îngrășarea și livrarea a 4 boi.

Gheorghe Hodoș

Foloase însemnate de pe urma contractărilor

Țăranul muncitor Mihai Pietrereanu, din comuna Malu cu Flori, raionul Muscel, a predat zilele trecute la baza de recepție O.R.A.C.A., un porc pentru care încheiase contract încă din iarnă. Animalul cîntărind peste 250 kg, tov. Pietrereanu a primit pentru el 3.276 lei și în plus o grapă drept premiu. Țăranul muncitor Alexandru Braga, din comuna Sonțenești, același raion, a predat un bou de calitate extragrasă, primind suma de 3.672 lei. El a fost scutit de 45 kg de carne din cota ce o datora statului și, totodată, pe baza unui bon primit de la O.R.A.C.A., și-a putut cumpăra prin comerțul de întîmpinare diferite mărfuri, ca: piele pentru cizme, talpă și altele.

De avantajele prevăzute în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la achiziții și contractări a beneficiat și țăranul muncitor Ion Popescu din comuna Cetățeni, care a valorificat prin cooperativă trei porci în greutate de 725 kgr.

Astfel de exemple au făcut ca tot mai mulți țărani muncitori din raionul Muscel să se convingă de avantajele pe care le pot avea vînzînd statului prisosul de produse agricole sau animale. Printre aceștia se numără și țăranii muncitori Gheorghe Fulga, Ion Ceaușescu, Gheorghe Sima, din comuna Cîmpulung, Neculai Stănoiu, din comuna Stîlpeni, N. Stroescu din comuna Plenița și alții, care au încheiat contracte cu O.R.A.C.A pentru îngrășarea și creșterea de animale și păsări.

Aurel Anchidiu

Pe urmele materialelor nepublicate

● Școala elementară din satul Cirjoani, comuna Bogești, stă de multă vreme nereparată — ne-a scris un corespondent voluntar din regiunea Bîrlad. Pentru repararea acestei școli s-a strîns totuși prin autoimpunere o însemnată sumă de bani. Nu cumva această sumă de bani este folosită în scopuri personale?

Trimițîndu-i spre cercetare această sesizare, comitetul executiv al sfatului popular raional Bîrlad ne răspunde că, în urma controlului făcut, s-a constatat că, din suma strînsă prin autoimpunere pentru repararea școlii, lipseau 2.591,71 lei. Această sumă a fost imputată președintelui sfatului popular, secretarului, precum și referentului contabil din comună, repararea școlii urmînd a începe în scurt timp.

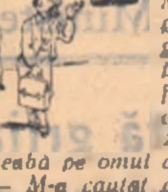
*

● La începutul lunii aprilie a.c. un corespondent voluntar al ziarului nostru ne-a sezisat că gospodăria de stat Marghita, regiunea Oradea, nu are asigurată întreaga cantitate de concentrate necesară hrănirii efectivului de animale.

Aducînd această situație la cunoștința Ministerului Agriculturii și Silviculturii, ni s-a comunicat că semnalarea corespondentului nostru fiind justă, s-au repartizat gospodăriei de stat Marghita 70 de tone de tărîțe de la moara „Dobrogeanu Gherea" din Oradea și 20 de tone de șroturi de la fabrica de ulei Oradea.

ÎNSEMNĂRI

Între prașilă și cinematograf

Președinta sfatului popular al comunei Bulbucata, raionul Mihăilești, suflînd greu din pricina alergăturii de la autobuz pînă la sfat, își confruntă încă o dată ceasul care arăta zece dimineața și întreabă pe omul de serviciu:

— M-a căutat cineva, nea Ioane?

— Mda, face cel întrebat. Pe la 6 dimineața au trecut pe aci niște tovarăși de la secția agricolă. V-au căutat peste tot, pe cîmp. Da nu erați. Îi auzeam că pe la noi pe aici nici nu s-a început prașila...

— Eh, spune tov. Steliana Neicu, așezîndu-se la birou. Cum era să fiu pe cîmp? Am fost aseară la București și am mai întîrziat și eu, ca omul. Am văzut un film grozav: „Atențiune, bandiți!". Ah, ce film! Păcat, nea Ioane, că nu te duci și dumneata o dată la București...

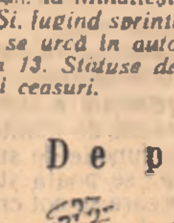
Președinta se gîndi o vreme la cei care o căutaseră. Vru să se ridice și să pornească spre cîmp. Dar... n-avu putere s-o facă. Începu să mîzgălească o hîrtie. Scrise: „2×2 cîteodată fac 5"... „Frumusețea diavolului". Pe astea le-am văzut, se gîndi președinta. Apoi scrise: „Mănăstirea din Parma". Aha! pe ăsta trebuie să-l văd azi, neapărat. Istora te arde de prașilă și... la film trebuie să fie o coadă grozavă!... Se ridică de pe scaun și privi multă vreme în lungul șoselei. Deodată, strigă, zărind autobusul:

— Nea Ioane, dacă întreabă cineva de mine, spune că sînt la Parma... asta... la Mihăilești, la raion.

Și, fugind sprinten, tov. Steliana Neicu se urcă în autobus... Ceasul arăta ora 13. Stătuse deci în comună doar trei ceasuri.

ION DRINCU

De prisos

Sfatul popular al comunei Deveselu, raionul Caracal, dispune de o suprafață mare de teren arabil. Pămînt bun, cu untul de „gras" și roditor cum nu mai e altul, așa-i pămîntul de care dispune sfatul.

Pînă în ziua de 18 mai, pămîntul sfatului era „repartizat" astfel:

— 200 ha (aici trebuie să precizez: 200 după secretarul sfatului și numai 150 după tehnicianul agricol) erau arate dar neinsămînțate;

— 82 ha (cu cifra aceasta au fost de acord și tehnicianul și secretarul) nu erau nici arate și nici măcar împărțite oamenilor. Tehnicianul spune că nu le-a împărțit fiindcă erau prea mulți cei care doreau să le muncească și nu s-a putut hotărî cui să-i dea pămînt. Argumentul fiind „serios" să trecem la...

— Lotul zootehnic (suprafața exactă nu se cunoaște) era... în perspectivă de a fi semănat.

— Alte parcele din vatra satului, care însumează o suprafață necalculată încă, erau... Nu pot spune cum erau. Nici cei de la sfat nu mi-au putut spune. Însă Mihart Nicolae, secretarul, m-a asigurat că, dacă a semănat careva vreo parcelă, va afla el pînă la toamnă.

Comentariile sînt de prisos. Dar nu mai comentariile, nu și măsurile pe care sfatul popular al raionului Caracal trebuie să le ia neîntîrziat.

M. ARCEI

„Operat v tate"

Au trecut mai bine de trei săptămîni de cînd președintele gospodăriei colective din Jariștea, raionul Focșani, întorcîndu-se de la București, le-a dat colectiviștilor o veste de care aceștia s-au bucurat mult: Ministerul Culturii le repartizase un aparat de cinematograf.

Aparatul se și afla la atelierul regional Bîrlad, care urma să-l verifice și trimită un specialist pentru a-l instala în gospodărie.

— Cît poate dura verificarea? O zi, două, și aparatul va fi la noi! — își spuneau cu drept cuvînt colectiviștii.

Lucrurile nu s-au petrecut însă așa. Aparatul nici azi nu a ajuns în sat, deși colectiviștii au mers la regiune de șase ori pînă acum după el.

De cîte ori să se mai ducă?

Cei de la atelierul regional ar trebui să le comunice asta. Nu de alta, dar ca să știe oamenii cum să-și planifice munca.

Mai au doar și altceva de făcut.

SPORT

Sportivii bucureșteni la G.A.C. Curcani

Colectivul sportiv „Recolta" al G.A.C. Curcani, din raionul Oltenița, a organizat o competiție de oină la care au participat echipele Dinamo 6 și Constructorul, ambele din București, etc. Competiția a fost cîștigată de echipa Dinamo 6 București, fostă campioană de oină a R.P.R. „Recolta" G.A.C. Curcani s-a clasat în urma celor 2 echipe bucureștene, pe locul trei.

Cei peste 900 de spectatori care au urmărit întîlnirile de oină au asistat la jocuri de un bun nivel tehnic.

Intreţinerea culturilor potrivit cerinţelor agrotehnice ne asigură recolte bogate

Lucrările de întreţinere a culturilor trebuie grăbite

Condiţiile climatice din primăvara acestui an impun o grijă deosebită pentru executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor. Ploile abundente şi repetate căzute în cursul lunii aprilie au făcut ca buruienile — duşman periculos al culturilor — să crească în număr mare şi mai repede ca de obicei. De asemenea, crusta formată la suprafaţa solului întîrzie răsărirea plantelor şi stinghereşte dezvoltarea culturilor. Acum, cînd plantele au început să răsară în masă şi să crească, oamenii muncii de pe ogoare trebuie — prin plivit şi praşile repetate — să stîrpească orice buruiană apărută în lan, spre a crea culturilor condiţii prielnice de dezvoltare.

Inginerii şi tehnicienii agronomi trebuie să explice ţăranilor muncitori că plivitul buruienilor din semănături trebuie executat acum, cît încă grîul, orzul şi celelalte păioase n-au crescut prea înalte, cît timp trecerea prin lanuri nu aduce pagube recoltei.

Aceeaşi atenţie trebuie dată şi lucrărilor de prăşit. Experienţa arată că fiecare praşilă făcută la timp şi după cerinţele agrotehnicii face cît o ploaie bună şi că, chiar în condiţii de secetă, se pot obţine recolte bune dacă se fac praşile repetate. Prin prăşit, distrugem buruienile şi scoarţa formată la suprafaţa solului, împiedicînd astfel evaporarea apei acumulată în sol. Lucrările de întreţinere a culturilor să se desfăşoare peste tot sub lozinca: cel puţin trei praşile la porumb, floarea-soarelui, cartofi, 4 praşile la sfecla de zahăr şi 5 praşile la bumbac.

In unele regiuni şi raioane, deşi floarea-soarelui, sfecla de zahăr, porumbul şi alte culturi prăşitoare au răsărit, totuşi organele agricole şi de stat, inginerii şi tehnicienii agronomi nu se ocupă de lămurirea şi antrenarea ţărănimii muncitoare în vederea executării cît mai grabnice a prăşitului, aşteptînd „să mai crească plantele". Ţinînd seama de starea semănăturilor, de condiţiile locale de climă şi sol, inginerii şi tehnicienii agronomi, activiştii de stat care lucrează în domeniul agriculturii, au datoria de a îndruma pe ţăranii muncitori să execute lucrările de prăşit peste tot acolo unde plantele au răsărit.

In aceste zile, o mare atenţie trebuie acordată şi depistării şi combaterii dăunătorilor care au început în unele locuri să atace culturile. Oamenii muncii de la sate trebuie să ia fără întîrziere măsuri pentru combaterea gîndacului ghebos la grîu, a gîndacului bălos la orz şi ovăz, a gărgăriţei sfeclei de zahăr etc., folosind pentru aceasta substanţele chimice puse la îndemînă de către stat prin organele agricole.

„De ce atîta grabă?"

In ziua aceea, tov. Gheorghe Stefan, directorul S.M.T. Criveşti, era cătrănit rău şi căuta să-şi verse focul pe cineva. L-a găsit pe inginerul mecanic Turcin Mihai.

— Tovarăşe inginer, lucrurile nu mai pot merge aşa. Trebuie să zorim treaba la atelierul mecanic. Au venit ieri cîţiva colectivişti din Ghidigeni şi m-au întrebat cînd avem de gînd să le trimitem cultivatoarele la prăşit.

— Păi nu le-aţi spus că trebuie mai întîi să adaptăm cultivatoarele pentru prăşit?

— Ba le-am spus, da' nu prea m-am înţeles cu ei. Ziceau că treaba asta puteam s-o facem din timp şi acu, cînd a venit vremea prăşitului, să avem cultivatoarele gata. De fapt, aveau dreptate.

Inginerul mecanic fu cuprins de mînie. Auzi dumneata? Directorul S.M.T.-ului, în loc să-i pună la punct pe acei colectivişti din Ghidigeni care au cutezat să le ceară socoteală pentru întîrziere, le da dreptate.

— Păi, tovarăşe director, ce să mai spună atunci colectiviştii din Vizureni, Pochidia şi Ciorăşti? Nici lor nu le-am trimis tractoarele cu cultivatoare, dar oamenii sînt înţelegători, au răbdare, aşteaptă... Doar n-a trecut vremea prăşitului.

— Asta le-am spus-o şi eu. Dar am dat greş. Să vezi. Zic: de ce atîta grabă? Fiţi liniştiţi şi aşteptaţi cu răbdare pînă punem la punct cultivatoarele. Cum sînt gata, cum vi le trimitem. De ce să mai bateţi drumurile de pomană pînă la S.M.T. Mai bine faceţi şi voi ca cei de la G.A.C. Vizureni şi Pochidia...

— Păi întocmai ca ei am făcut, ne strigă unul din Ghidigeni, că doar am venit împreună. Uite, tovarăşul e de la Vizureni, tovarăşul de la Pochidia...

Am tăcut chitic. De fapt, nici nu mai aveam nimic de zis.

Noi însă mai avem de spus ceva: conducerea S.M.T. Criveşti să pună capăt nepăsării pe care o manifestă faţă de soarta culturilor şi să ia măsuri pentru ca tractoarele cu cultivatoarele respective să plece urgent la unităţile agricole deservite.

R. SANDU
şi ION GOJA

Rodnica activitate a staţiunii de însămînţări artificiale la vaci din comuna Prejmer

In primăvara anului 1953, prin grija Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, a fost organizată în comuna noastră o staţiune de însămînţări artificiale la vaci. Laboratorul unde lucrez a fost amenajat şi înzestrat cu aparatele şi instrumentele necesare, iar cei 7 tauri comunali, care erau necorespunzători reproducţiei, au fost înlocuiţi cu 3 tauri sănătoşi şi cu însuşiri valoroase de reproducători.

In anii de cînd funcţionează, staţiunea noastră şi-a dovedit pe deplin utilitatea, demonstrînd în acelaşi timp în mod practic marea însemnătate pe care o are folosirea metodei însămînţărilor artificiale la animale pentru dezvoltarea şeptelului. Această metodă este un puternic mijloc de combatere a sterilităţii şi a anumitor boli care se transmit prin montă (tricomonoza).

Tehnicianul Caraman Nicolae face controlul microscopic al materialului recoltat, înainte de însămînţarea vacilor.

In momentul cînd a luat fiinţă această staţiune, la noi în comună existau foarte multe cazuri de sterilitate la vaci: montele repetate rămîneau fără rezultat şi avorturile, începînd din luna a treia şi pînă în luna a şaptea de gestaţie, deveneau tot mai dese. Printre vacile din comună bîntuie pe scară largă boala cunoscută sub numele de tricomonoză, o boală molipsitoare care duce la lepădarea fătului înainte de vreme, la neeliminarea întregii cămăşi după naşterea viţelului etc.

Prin folosirea metodei însămînţărilor artificiale la vaci, aceste neajunsuri au fost înlăturate în cea mai mare parte. Acum, în comuna Prejmer, unde toate vacile sînt însămînţate pe cale artificială, cazurile de sterilitate şi avorturi la aceste animale sînt foarte rare.

La început, cei mai mulţi ţărani muncitori priveau cu neîncredere această acţiune. Cum o să iasă viţelul „din siringă", spuneau ei. Impreună cu tov. dr. Panait Florea, medicul veterinar al circumscripţiei Prejmer, care m-a ajutat foarte mult în munca mea, dîndu-mi o serie de îndrumări preţioase, am căutat să-i lămurim pe oameni că este numai în folosul lor să susţină aplicarea acestei metode. Mergînd din gospodărie în gospodărie şi examinînd fiecare vacă mi-am întocmit planul de muncă pînă la sfîrşitul anului, iar vacile constatate bolnave au fost trimise la dispensarul veterinar pentru a fi tratate.

La 31 de zile, viţelul de rasă Simental (proprietatea ţăranului muncitor Zeides Ion) obţinut prin însămînţare artificială, a ajuns la greutatea de 122 kg.

Munca de lămurire desfăşurată de noi şi mai ales rezultatele concrete dobîndite de staţiunea noastră au spulberat această neîncredere a ţăranilor muncitori. Ei au văzut, bunăoară, că vaca lui Ştefan Gheorghe din comuna Prejmer, satul Stupini, în vîrstă de 11 ani şi care timp de 8 ani, cu toate montele repetate, nu mai avusese nici un viţel, a rămas gestantă din prima însămînţare artificială. Mulţi ţărani muncitori din Prejmer şi din alte comune, ca, de pildă, Bularca Dumitru, Hurghi Ana, Negrea Andrei din comuna Lunca Olnicului, Bucuraş Alexandru din comuna Araci, Nema Alexandru din Oraşul Stalin, au adus vacile la staţiune pentru a fi însămînţate artificial, după ce le dăduseră de zeci de ori la taur, dar fără rezultat. Insămînţate pe această cale, vacile au făcut viţei perfect sănătoşi, viguroşi şi cu o greutate la naştere care de cele mai multe ori depăşeşte pe aceea a produşilor obţinuţi prin monta naturală. Pînă acum, recordul în această privinţă l-a atins viţelul de rasă Simmenthal obţinut de la vaca lui Zeides Ion din comuna Prejmer. Acest viţel a avut la naştere o greutate de 61 kg, iar la 31 de zile, 122 kg.

Staţiunea noastră e cunoscută nu numai în Prejmer şi în comunele din jur, ci şi în multe comune din Regiunea Autonomă Maghiară.

In felul acesta, noi am dobîndit an de an rezultate tot mai bune în activitatea noastră. In 1953 din vacile însămînţate pe cale artificială, 84,4 la sută au rămas gestante, iar în 1954, procentul s-a ridicat la 96,2 la sută. Anul acesta, noi ne străduim ca procentul de fecundaţie la vacile însămînţate artificial în staţiunea noastră să fie şi mai mare.

In munca noastră, am avut un sprijin efectiv şi din partea Secţiei de reproducţie şi igienă a animalelor din Institutul de cercetări zootehnice. Tehnicienii de acolo au venit la noi în staţiune şi ne-au împărtăşit ultimele rezultate obţinute în urma aplicării metodelor sovietice de conservare şi diluare a spermei (seminţei) în gălbenuş de ou şi soluţie de citrat de sodiu. S-a dovedit că prin folosirea spermei diluate şi conservate se poate însămînţa un număr mai mare de vaci. Prin această metodă, se înlătură totodată şocul termic care duce la omorîrea spermatozoizilor, şoc ce se poate produce în cazul cînd recoltarea se face în condiţii de temperatură scăzută.

Staţiunea noastră are perspective de a-şi lărgi necontenit sfera de activitate, de a da o contribuţie tot mai importantă la dezvoltarea şeptelului în ţara noastră. Pentru ca aceste perspective să fie traduse în viaţă, noi avem nevoie de un sprijin mai larg din partea organelor superioare şi în primul rînd din partea Direcţiei agricole regionale. Bunăoară, avem nevoie de ajutorul Direcţiei agricole regionale pentru a putea amenaja o cameră de recoltare a spermei, lucru foarte important pentru buna desfăşurare a activităţii staţiunii noastre. Pînă acum, de două ori au fost întocmite devizele respective pentru amenajarea camerei, dar altceva nu s-a mai făcut.

O altă problemă care ne frămîntă pe noi şi care am dori să fie rezolvată este drenarea păşunii Prejmer. Pe această păşune, din pricină că apa este aproape de suprafaţa pămîntului, cresc o sumedenie de buruieni dăunătoare organismului animalelor. Producţia de iarbă ce se obţine este de calitate slabă şi cu totul neîndestulătoare pentru numărul de animale.

Acum cîtva timp, s-a discutat problema înfiinţării în Prejmer a unui centru de difuzare a spermei conservate pentru vacile existente în 5-6 comune din jur. Aici sînt condiţii favorabile pentru aceasta. Există un grajd bun, încăpător, luminos, un padoc înierbat în suprafaţă de 2,5 ha, bine împrejmuit, fiind cel mai frumos din ţară, drumuri bune etc. Ţinînd seama de faptul că metoda însămînţărilor artificiale la vaci s-a dovedit deosebit de folositoare pentru mărirea numărului de animale şi combaterea tricomonozei, cred că ar fi bine ca această problemă să fie cît mai repede rezolvată.

Staţiunea noastră a dobîndit pînă acum rezultate îmbucurătoare. Noi ne străduim ca aceste rezultate să fie tot mai mari, să dăm un sprijin tot mai puternic ţărănimii muncitoare în acţiunea de îmbunătăţire a raselor de animale şi sporire a numărului lor.

CARAMAN NICOLAE
tehnician la staţiunea de însămînţări artificiale la vaci din comuna Prejmer, regiunea Stalin

Roadele muncii bine organizate

Pentru conducerea gospodăriei agricole de stat Slobozia-Ciorăşti, raionul Focşani, lucrările de întreţinere a culturilor constituie o preocupare de seamă. Din vreme, tovarăşii din conducerea acestei gospodării s-au îngrijit de asigurarea braţelor de muncă necesare, reuşind ca, pe lîngă muncitorii permanenţi ai gospodăriei, să aibă zilnic la lucru un număr de 170-180 de muncitori zilieri. In acelaşi timp, au fost luate măsuri în vederea pregătirii utilajului necesar lucrărilor de întreţinere. Au fost pregătite astfel 23 de prăşitori şi un cultivator care a fost transformat în prăşitoare.

Inceperea lucrărilor de întreţinere a culturilor a fost precedată de instruirea oamenilor, cărora li s-a lămurit în mod temeinic importanţa pe care o are efectuarea lucrărilor la timp şi în cele mai bune condiţii agrotehnice. După aceasta, brigadierii şi-au organizat brigăzile, făcîndu-le cunoscut sarcinile de plan şi timpul stabilit pentru îndeplinirea acestor sarcini.

Ca primă lucrare, îndată după boronit, a fost executarea plivitului. Pînă acum, la gospodăria agricolă de stat Slobozia-Ciorăşti au fost plivite peste 300 ha cu grîu, orz şi ovăz.

Multă atenţie dau muncitorii acestei gospodării şi lucrărilor de întreţinere a culturilor prăşitoare. Urmînd îndrumările inginerului agronom Feru Grigore, brigăzile din cultura mare a gospodăriei au şi terminat praşila I la floarea-soarelui, a porumbului, a sfeclei furajere, cartofilor şi mazării pastă. Numai în cîteva zile, ei au prăşit cu ajutorul mijloacelor mecanizate culturile de pe o suprafaţă de aproape 100 hectare.

In fruntea întrecerii socialiste s-au situat muncitorii brigăzilor conduse de brigadierii Riciu Ivan şi Zamfir Gheorghe, care au reuşit să depăşească zilnic normele la plivit şi prăşit.

Peste cîteva zile, muncitorii acestei gospodării vor începe prăşitul mecanic al porumbului pe o suprafaţă de 133 ha. In vederea efectuării prăşitului mecanic în condiţii cît mai bune, conducerea gospodăriei a luat măsuri ca muncitorii şi brigadierii să fie temeinic instruiţi spre a face numai lucrări de bună calitate.

S. RADU

Cînd lucrurile sînt lăsate la voia întîmplării

In numeroase comune din raionul Tecuci, ţăranii muncitori au început la vreme lucrările de întreţinere a culturilor cerealiere şi prăşitoare. Aşa, de exemplu, ţăranii muncitori din comuna Cuţeni, îndrumaţi temeinic de organele agricole şi de stat, au plivit în cîteva zile peste 40 la sută din suprafaţa cultivată cu grîu şi au început prăşitul la porumb, cartofi şi la alte culturi prăşitoare.

Cu totul altfel se prezintă însă situaţia în comuna Umbrăreşti. In această comună, o suprafaţă de peste 1.200 ha este ocupată de semănături de cereale păioase. Ploile căzute în cursul lunii aprilie au favorizat creşterea în lanurile de grîu, orz, ovăz, a neghinei, rapiţei sălbatice, palămidei şi a altor buruieni foarte păgubitoare pentru culturi. Faţă de această situaţie, era de aşteptat ca ţăranii muncitori, îndrumaţi de organele sfatului popular şi de tehnicienii agronomi, să înceapă fără întîrziere lucrările de plivit. La data de 19 mai însă, plivitul nu începuse în nici unul din cele 8 sate ale acestei comune.

Nici în ceea ce priveşte culturile prăşitoare nu s-au luat măsuri pentru executarea la vreme a lucrărilor de întreţinere. Şi urmările acestei stări de lucruri au început să se vadă de pe acum. Aşa, bunăoară, pe o suprafaţă de 40 ha însămînţată cu sfeclă de zahăr, plantele au pierit din cauza atacului unor dăunători, precum şi a crustei care s-a format la suprafaţa solului în urma ploilor.

In comuna Umbrăreşti, culturile de porumb, care ocupă cea mai mare suprafaţă din terenul comunei, au început să crească şi în scurtă vreme vor avea nevoie de prima praşilă. Pînă în prezent, în comună nu s-a făcut însă nici un fel de pregătire pentru a se începe treptat executarea primei praşile la porumb.

Lăsînd lucrurile la voia întîmplării sfatul popular al comunei Umbrăreşti nu a alcătuit încă un plan de acţiune concret pentru temeinica organizare şi desfăşurare a lucrărilor de întreţinere a culturilor. Tov. Stan Cornelia, tehniciana agricolă a comunei, nu a controlat pe teren starea semănăturilor pentru a stabili locurile pe care trebuie începute de îndată lucrările de întreţinere. La rîndul lor, cei 35 de deputaţi comunali nu sînt îndrumaţi de către comitetul executiv al sfatului popular să-i lămurească pe ţăranii muncitori din circumscripţiile lor despre necesitatea executării la vreme a plivitului şi prăşitului.

*

Organele de stat şi agricole ale comunei Umbrăreşti, cu sprijinul şi îndrumarea organelor raionale, pot şi trebuie să lichideze de urgenţă lipsurile existente în executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor. Pentru aceasta, este necesar însă ca membrii comitetului executiv al sfatului popular să părăsească păgubitorul obicei de a lăsa ca lucrurile să meargă de la sine. Ca primă măsură, comitetul executiv trebuie să alcătuiască cît mai degrabă, cu ajutorul tehnicianului agricol, un plan temeinic pentru desfăşurarea lucrărilor şi să urmărească permanent felul în care sînt îndeplinite sarcinile din plan.

O deosebită atenţie trebuie dată folosirii din plin, la executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor, a atelajelor, precum şi a tuturor prăşitorilor cu tracţiune animală existente în comună. De asemenea, organele sfatului popular comunal au datoria să organizeze grupe de întrajutorare astfel ca lucrările de plivit şi prima praşilă la porumb, sfeclă de zahăr, cartofi şi alte culturi să fie terminate într-un timp cît mai scurt.

Organele sfatului popular din comuna Umbrăreşti trebuie să folosească mijloacele ce le stau la îndemînă, cum sînt gazeta de perete, conferinţele şi consfătuirile, pentru a lămuri ţăranilor muncitori însemnătatea pe care o are pentru obţinerea de recolte bogate întreţinerea culturilor la timp şi potrivit cerinţelor agrotehnice. In acţiunea de convingere şi îndrumare a ţăranilor muncitori, trebuie atraşi, pe lîngă tehnicienii agricoli, deputaţii sfatului popular, fruntaşii recoltelor bogate, cadrele didactice.

La rîndul lor, organele raionale au datoria de a pune capăt îndrumării insuficiente şi formale pe care o acordă comunei Umbrăreşti. Această comună, care deţine o importantă suprafaţă arabilă, trebuie să se bucure de atenţia şi sprijinul tehnicienilor din secţia agricolă raională.

GH. EICHNER

Muncă însufleţită pe ogoarele raionului Zeletin

Pe întreg cuprinsul raionului Zeletin, lucrările de îngrijire a culturilor se desfăşoară cu intensitate sporită. In acest raion, au fost grăpate pînă în prezent peste 5.000 ha de teren ocupat cu semănături de toamnă şi de primăvară. De asemenea, în scopul ridicării productivităţii păşunilor s-au făcut lucrări de grăpat, curăţirea arboretului şi distrugerea muşuroaielor pe o suprafaţă de peste 1.000 ha de păşune.

Luptînd pentru obţinerea unor recolte îmbelşugate în acest an, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele raionului Zeletin au început plivitul cerealelor păioase încă din primele zile ale lunii mai. Pînă la 20 mai, s-a făcut plivitul pe o suprafaţă de aproape 850 ha cultivată cu grîu şi orz de toamnă. De asemenea, în numeroase comune a început şi plivitul cerealelor păioase semănate în primăvară.

Indrumaţi îndeaproape de inginerii şi tehnicienii agronomi de la sfatul popular raional şi de la punctele agricole, ţăranii muncitori au luat măsuri de combatere a dăunătorilor care şi-au făcut apariţia în unele culturi de cereale. Aşa bunăoară, depistînd din vreme atacul gîndacului bălos, la semănăturile de orz şi ovăz, ţăranii muncitori din comuna Lăleşti au prăfuit cu nitroxan o suprafaţă de peste 10 hectare.

Fruntaşi pe raion la lucrările de întreţinere a culturilor sînt membrii gospodăriilor agricole colective din comunele Godineşti şi Crăeşti, care au plivit o suprafaţă de peste 180 ha cultivată cu grîu de toamnă. Urmînd exemplul colectiviştilor, ţăranii muncitori cu gospodării individuale Boghiu Vasile, Burghelea Gheorghe, Beldiman Gheorghe, Cîrlan Constantinescu, din comuna Crăieşti, Beian Ion, Roşu Gheorghe şi alţii, din comuna Vultureni, au fost printre primii care au început plivitul păioaselor şi boronitul porumbului.

Ing. ION NASTASE
corespondent

Folosirea mijloacelor mecanizate la prăşit — sarcină principală a S. M. T.-urilor

Ing. ION MARIN
director în Direcţia generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

In lupta pentru obţinerea în acest an a unei producţii de 10 milioane de tone de grîu şi porumb şi a unor recolte mari la toate culturile, S.M.T.-urile au datoria să extindă mecanizarea lucrărilor de îngrijire a culturilor şi îndeosebi prăşitul mecanic. Cu ajutorul mijloacelor mecanizate, suprafeţe mari de teren pot fi prăşite repede şi bine ori de cîte ori e nevoie, fapt ce are o mare importanţă pentru sporirea producţiei la hectar. Prin mecanizarea prăşitului se face o mare economie de braţe de muncă ce pot fi folosite la alte lucrări. Este destul să arătăm că un cultivator tras de un tractor poate prăşi zilnic 10—15 ha de teren, înlocuind astfel munca manuală a 80—120 de oameni.

In acest an, S.M.T.-urile au posibilităţi sporite de extindere a mecanizării lucrărilor de întreţinere a culturilor. Ele au fost înzestrate de către stat cu mii de tractoare, cultivatoare şi alte maşini agricole care pot fi utilizate cu mult spor la lucrările de prăşit. In gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole, au fost semănate cu plante prăşitoare suprafeţe însemnate de teren în rînduri perfect drepte şi în cuiburi aşezate în pătrat, ceea ce face posibil ca prăşitul mecanic să poată fi executat atît în lungul, cît şi de-a curmezişul tarlalelor.

Prin grija organelor agricole şi a conducerilor S.M.T.-urilor, un număr mare de mecanizatori au fost îndrumaţi şi sprijiniţi — prin cursuri profesionale, prin demonstraţii practice, consfătuiri etc. — să cunoască bine modul de funcţionare şi exploatare a tuturor maşinilor pe care le vor folosi la lucrările de întreţinere a culturilor, şi îndeosebi la prăşit.

Multe S.M.T.-uri, înţelegînd contribuţia însemnată ce trebuie s-o dea la întreţinerea culturilor, s-au pregătit din timp şi în mod temeinic în vederea executării prăşitului cu mijloace mecanizate. In această privinţă, un exemplu demn de urmat îl constituie S.M.T. Cobadin, regiunea Constanţa. Această staţiune a încheiat contracte pentru executarea prăşitului mecanic pe o suprafaţă de peste 2.000 de hectare. Cele 22 de agregate de prăşit, alcătuite de mecanici şi mecanizatori, au fost trimise din timp pe teren, unde au şi început prăşitul mecanic. Preocupare pentru folosirea mijloacelor mecanizate la lucrările de întreţinere a culturilor dovedesc şi S.M.T.-urile: Gottlob-Arad, Biled-Timişoara şi altele. Aci tractoarele K.D.P. 35, H.T.Z. 7, V.T.Z., I.A.R. 23 etc. au fost revizuite şi reparate din timp, iar cultivatoarele au fost adaptate pentru prăşit.

Nu toate S.M.T.-urile consideră însă folosirea mijloacelor mecanizate la întreţinerea culturilor drept o sarcină principală şi de mare răspundere. Sub un motiv sau altul, conducerile unor S.M.T.-uri cum sînt S.M.T. Tîrgu Frumos din regiunea Iaşi şi Circea din regiunea Craiova, caută să contracteze un volum cît mai mic de lucrări de prăşit, spre a nu avea multă bătaie de cap cu această lucrare. Altele, ca, de pildă, S.M.T. Băneasa, regiunea Bucureşti, Topologu, regiunea Constanţa şi Olari regiunea Craiova n-au pregătit încă tractoarele şi cultivatoarele pentru prăşit, întîrziind trimiterea acestora pe tarlalele unităţilor deservite.

In momentul de faţă sarcina S.M.T.-urilor rămase în urmă este de a termina grabnic pregătirile în vederea începerii prăşitului mecanic. Tractoarele şi maşinile ce vor fi utilizate la această lucrare trebuie revizuite cu mare atenţie şi dotate cu cele necesare bunei lor funcţionări. Conducerile S.M.T.-urilor au datoria să-i sprijine prin toate mijloacele pe mecanici şi mecanizatori, pentru ca aceştia să alcătuiască cît mai multe cupluri de cultivatoare şi prăşitori care să fie acţionate fiecare de cîte un singur tractor. Cu multă grijă şi atenţie se cere a fi revizuite şi reglate marcatoarele de la semănători, ce vor fi întrebuinţate la buchetat pe terenurile unde prăşitoarele au fost însămînţate în rînduri perfect drepte numai într-o singură direcţie.

In ce priveşte organizarea lucrului în timp, şefii de brigadă şi tractoriştii trebuie îndrumaţi să respecte întocmai următoarele reguli, atunci cînd lucrează cu cultivatorul la prăşit:

1. La întoarcerea agregatului, se vor ridica organele active, urmînd ca ele să fie coborîte din nou în momentul intrării în brazdă;

2. Nu este îngăduit să se facă întoarceri în viteza a III-a în special cînd agregatul este format din mai multe cultivatoare şi nici întoarceri în loc, spre a nu se tăia plantele de pe rînduri;

3. Tractoriştii şi mînuitorii de agregate trebuie să potrivească cuţitele cultivatorului în aşa fel, încît să lucreze numai între rînduri, să taie bine buruienile şi să afîneze pămîntul la adîncimea stabilită. La capete, unde rîndurile nu sînt perfect drepte, cultivatorul trebuie scos din brazdă din mers şi introdus din nou, după întoarcere, acolo unde rîndurile încep a fi iar drepte.

Prăşitul făcut cu mijloace mecanizate este o lucrare care cere o mare atenţie din partea mecanizatorilor şi mînuitorilor de agregate. Modul de executare şi calitatea prăşitului mecanic trebuie controlate îndeaproape, ceas de ceas.

Nepotrivirea cuţitelor cultivatorului drept între rînduri, nereglarea lor, conducerea defectuoasă a tractorului etc. pot duce la tăierea unui număr mare de plante, la pagube mari de recoltă. Dacă la controlul făcut se constată acoperirea cu pămînt a plantelor sau tăierea rădăcinilor acestora, lucrarea trebuie oprită imediat, agregatul verificat, iar cuţitele cultivatoarelor reglate după cerinţă.

Mecanizatorii S.M.T.-urilor vor putea prăşi cu ajutorul mijloacelor mecanizate suprafeţe mari de teren dacă vor colabora strîns în muncă cu colectiviştii şi întovărăşiţii din unităţile deservite, dacă aceştia din urmă vor fi învăţaţi să mînuiască cu pricepere cultivatoarele tractate, să lucreze cu multă atenţie şi tragere de inimă.

Agronomii de sector ai S.M.T.-urilor nu trebuie să se preocupe în această perioadă numai de munca brigăzilor de tractoare. Ei au obligaţia să dea un sprijin însemnat gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole în ce priveşte buna organizare a muncii, executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor potrivit cerinţelor agrotehnice etc.

Gospodăriile colective cu braţe puţine de muncă trebuie îndemnate să folosească toate prăşitorile trase de animale spre a putea face prăşitul mai repede şi ori de cîte ori vor apare buruieni în lan. Colectiviştii trebuie îndrumaţi şi sprijiniţi în mod concret să combată dăunătorii iviţi în culturi, să execute la timp şi în mod exemplar toate lucrările de întreţinere a culturilor.

Ţăranilor muncitori întovărăşiţi li se va arăta că, prin executarea în comun a lucrărilor de întreţinere a culturilor, prin întrajutorare cu atelaje şi braţe de muncă, vor putea să facă prăşitul culturilor la timp şi în bune condiţii şi să-şi asigure astfel recolte bogate şi venituri însemnate.

Pentru ca planul lucrărilor de întreţinere să fie îndeplinit la timp, făcîndu-se lucrări de cea mai bună calitate, comitetele de întreprindere, sub îndrumarea organizaţiilor de bază, au datoria să-i mobilizeze pe mecanizatori spre a intensifica şi extinde întrecerea socialistă. Conducerile S.M.T.-urilor trebuie să asigure mecanizatorilor condiţii optime de lucru şi de trai.

Prin folosirea întregii capacităţi de lucru a tractoarelor şi maşinilor agricole cu care se pot executa lucrările de întreţinere a culturilor, S.M.T.-urile vor contribui la obţinerea unor recolte bogate la hectar, la creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră scumpă.

Mari suprafeţe cultivate cu porumb furajer

Ţăranii muncitori din satele regiunii Galaţi au însămînţat anul acesta cu porumb o suprafaţă ce depăşeşte cu aproape 15.000 ha suprafaţa planificată. Numai la porumb pentru siloz şi masă verde planul a fost depăşit cu 2.400 ha. Extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb furajer a fost posibilă în cea mai mare parte datorită valorificării terenurilor slab productive, printre care peste 1.100 ha de izlaz care au fost desţelenite. In comuna Romanu, de pildă, la îndemnul tehnicianului agronom Teodora Cheleş, ţăranii muncitori au însămînţat în izlazul comunal 15 hectare cu porumb, pe care îl vor însiloza.

Extinderea culturilor de porumb va contribui puternic la sporirea şeptelului şi la creşterea productivităţii animalelor. Folosind pentru creşterea porcilor numai un sfert din producţia totală de porumb pe care s-au angajat s-o realizeze anul acesta, ţăranii muncitori din regiunea Galaţi vor putea creşte şi îngrăşa cu 250.000 de porci mai mult decît anul trecut.

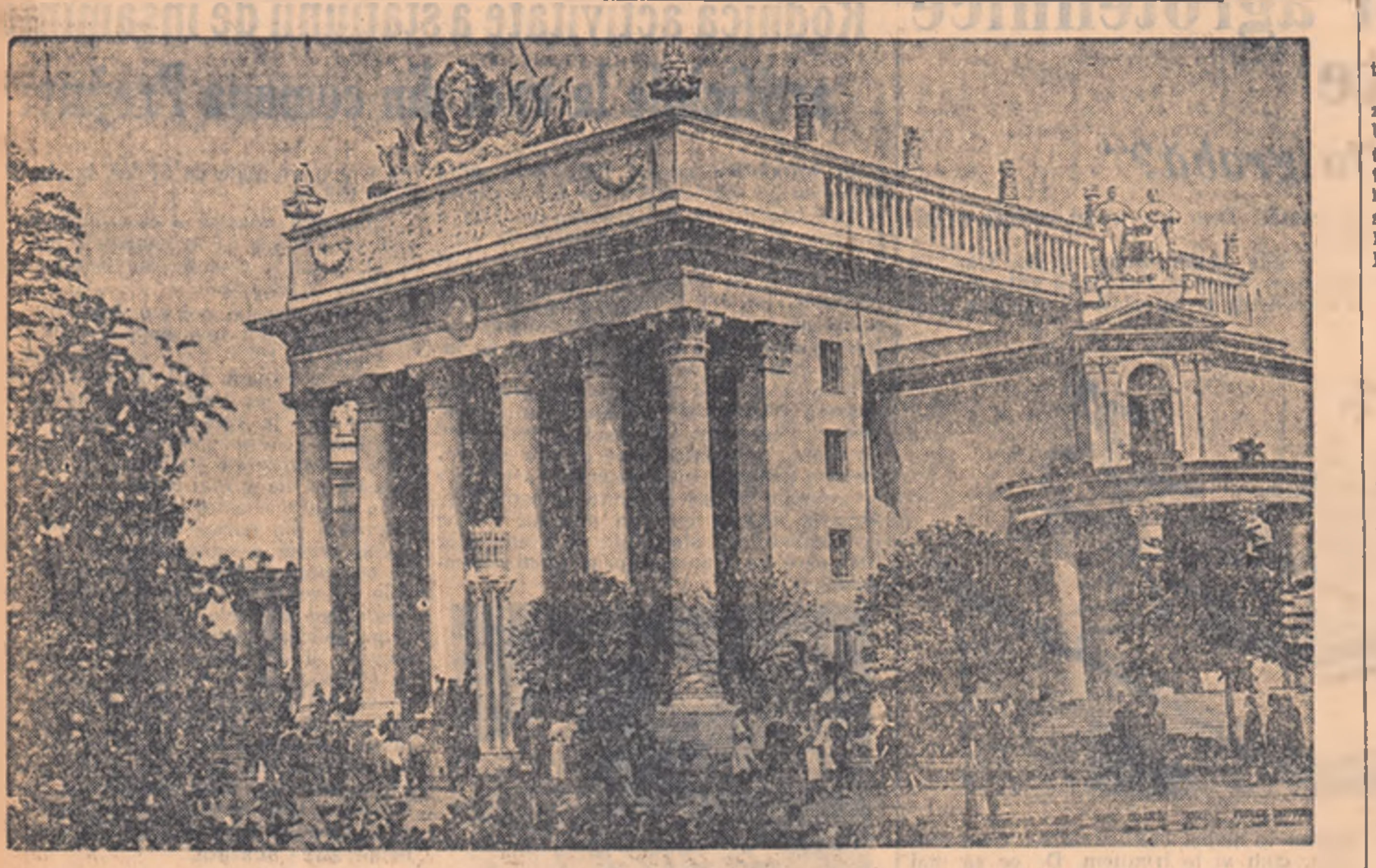
Pentru buna întreţinere a reproducătorilor

Pentru a asigura animalelor de la staţiunea de montă cantităţi îndestulătoare de nutreţ de bună calitate, sfatul popular comunal din Deleni, raionul Vaslui, a luat din vreme măsuri ca întreaga suprafaţă a lotului zootehnic să fie însămînţată cu plante furajere valoroase. Mobilizaţi de către sfatul popular, ţăranii muncitori din această comună au însămînţat pe lotul zootehnic 1 hectar cu borceag, 3 ha cu orz, 2 ha cu porumb boabe, 2 ha cu porumb pentru siloz, 1 ha cu dughie, 0,25 ari cu sfeclă furajeră şi 0,75 ari cu alte plante de nutreţ. S-a folosit numai sămînţa cu o mare putere de încolţire, curăţită şi tratată împotriva bolilor.

Pentru obţinerea unor producţii sporite la hectar, ţăranii muncitori vor ieşi peste cîteva zile la plivitul şi prăşitul semănăturilor.

Vasiliu Victor
corespondent

DIN ŢARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Pavilionul R.S.F.S.R. la Expoziţia Agricolă Unională din Moscova

Convorbire cu academicianul N. V. Ţiţin, directorul Expoziţiei Agricole Unionale din Moscova

In curînd, la Moscova se va redeschide Expoziţia Agricolă Unională. Din nou mii de vizitatori vor începe să studieze bogata experienţă acumulată de inovatorii producţiei colhoznice şi sovhoznice în ce priveşte obţinerea de recolte mari şi mărirea productivităţii în sectorul creşterii animalelor.

Un corespondent de presă l-a rugat pe academicianul N. V. Ţiţin, directorul Expoziţiei Agricole Unionale, să-i vorbească despre expoziţia din anul acesta. Academicianul Ţiţin a spus:

— La Expoziţia Agricolă Unională din anul acesta, vor participa sute de staţiuni de maşini şi tractoare, mii de colhozuri, sovhozuri, ferme zootehnice şi peste 250.000 de fruntaşi şi specialişti din agricultură, multe întreprinderi industriale şi institute de cercetări ştiinţifice.

Lucrările de amenajare a pavilioanelor sînt pe punctul de a fi terminate. Pavilionul R.S.S. Armene devine tot mai frumos. Cu ornamente naţionale noi se înfrumuseţează şi pavilioanele R.S.S. Kazahe, R.S.S. Turkmene, R.S.S. Azerbaidjane şi ale altor republici unionale.

In pavilioane se desfăşoară lucrări de montare a noilor standuri care vor prezenta metodele prin care se obţin recolte bogate la culturile de cîmp, producţii mari în sectorul creşterii animalelor, precum şi metodele de folosire cu mare randament a maşinilor în colhozurile fruntaşe, sovhozuri şi staţiuni de maşini şi tractoare. Indeosebi va fi prezentată pe larg experienţa valorificării de pămînturi înţelenite şi virgine şi a obţinerii de pe aceste pămînturi a unor recolte mari de grîu de primăvară, mei şi alte culturi.

In pavilionul central va fi arătată importanţa economică a valorificării pămînturilor înţelenite şi virgine în regiunile de est şi de sud-est ale ţării. De asemenea, va fi arătată valorificarea uriaşelor masive de pămînturi virgine din R.S.S. Bielorusă, R.S.S. Ucraineană şi din alte regiuni. In pavilionul R.S.F.S.R., va fi prezentată experienţa ţinuturilor fruntaşe, regiunilor şi diferitelor colhozuri şi sovhozuri care au obţinut recolte mari de cereale şi de alte culturi pe aceste noi pămînturi. Astfel, colhozul „Strana Sovietov", raionul Rubţov, ţinutul Altai, a strîns de pe o suprafaţă de 4.013 ha o recoltă medie de 2.600 kg de grîu de primăvară la hectar, iar de pe o suprafaţă de 1.346 ha de pămînturi desţelenite a recoltat în medie cîte 2.930 kg de grîu la hectar.

In pavilionul „Mecanizarea şi electrificarea agriculturii" va fi expus complexul de maşini produse de industria sovietică necesare valorificării de noi pămînturi. Aici vor fi de asemenea expuse maşinile pentru lucrarea solului după sistemul agrotehnic elaborat de T. S. Malţev.

Un loc de seamă la expoziţie îl va ocupa prezentarea experienţei obţinerii de recolte bogate de porumb din diverse regiuni ale ţării. Vizitatorii expoziţiei vor putea să facă cunoştinţă cu metodele agrotehnice înaintate de cultivare a acestei plante nu numai la standurile pavilioanelor, ci şi la semănăturile de pe loturile pavilioanelor „Zerno", „Zemledelie", „Jivotnovodstvo" şi altele. După exemplul colhozurilor şi sovhozurilor din R.S.S. Tadjikă, la expoziţie va fi prezentată pe scară largă noua metodă de însămînţare a bumbacului.

Colhozul „Voroşilov", raionul Leninabadsk, R.S.S. Tadjikă, aplicînd agrotehnica înaintată şi noile metode de cultivare a bumbacului, a strîns în anul 1953, de pe fiecare din cele 2.408 ha, cîte 3.950 kg de bumbac brut, iar în anul 1954, de pe aceeaşi suprafaţă a strîns cîte 4.000 kg la ha.

In prezentarea realizărilor din agricultură, un loc important la expoziţie îl va ocupa şi sectorul creşterii animalelor. In toate pavilioanele va fi popularizată experienţa colhozurilor şi sovhozurilor care obţin o producţie record de lapte la suta de hectare teren arabil, păşune şi fîneţe. In pavilionul „Jivotnovodstvo" se prezintă experienţa colhozurilor „Nakonte", raionul Dobelsk, R.S.S. Letonă, „Ogorodnik", regiunea Kostroma, „Naciato", raionul Primorsk, regiunea Arhanghelsk, care au obţinut anul trecut, la fiecare sută hectare de teren arabil, de la 35.400 pînă la 54.000 kg de lapte, şi a sovhozurilor „Holmogorsk", regiunea Arhanghelsk, „Bolşevic", regiunea Iaroslav, „Trostianeţ", regiunea Cernigovsk, care au obţinut la fiecare sută de hectare de pămînt arabil, păşune şi fîneţe între 88.300—112.600 kg lapte.

In pavilioanele expoziţiei vor fi prezentate 734 de vite cornute mari, 130 de cai, 705 oi, 338 de porci, 285 de iepuri de casă, 150 de animale cu blană industrializabilă, cerbi, precum şi 5.700 de păsări. După exemplul expoziţiei din anul trecut, în acest an vor fi prezentate nu animale separate, ci ferme întregi de vite din colhozuri. De pildă, va fi prezentată ferma de vite cornute mari a colhozului „Krasnaia Zarea", raionul Luhoviţ, regiunea Moskova. La această fermă, cantitatea de lapte obţinută anul trecut a ajuns pînă la 4.000 kg de la fiecare vacă, iar la suta de hectare teren arabil, păşune şi fîneţe s-a obţinut 106.800 kg de lapte.

Stîne tip vor prezenta realizările fermele de oi ale colhozurilor „Strana Sovietov", raionul Rubţov, ţinutul Altai, „Jdanov", raionul Levokumsk, ţinutul Stavropol, „Lenin", raionul Remontnensk, regiunea Rostov, şi ale altor colhozuri. In fiecare din aceste colhozuri, anul trecut s-a obţinut cîte 5—6 kg de lînă de la fiecare oaie.

La expoziţie vor fi de asemenea pe larg arătate fermele colhoznice şi sovhoznice de creştere a porcilor şi păsărilor.

Un loc important la expoziţie îl vor ocupa semănăturile de culturi cerealiere, tehnice şi furajere, plantaţiile de pomi şi arbuşti fructiferi. De pildă, vor fi prezentate 388 de soiuri de culturi cerealiere, de crupe şi păioase, faţă de 359, cîte au fost la expoziţia din anul 1954, 292 de soiuri de culturi oleaginoase şi tehnice, 239 de soiuri de culturi furajere, 345 de soiuri de culturi legumicole şi cartofi şi 792 de soiuri de culturi de pomi cu fructe sîmburoase.

Expoziţia agricolă va fi vizitată în anul 1955 de cîteva milioane de vizitatori, precum şi de numeroase delegaţii agricole din toate ţările lumii.

Iată cine va comanda Wehrmachtul renăscut!

In cel de al doilea război mondial, Manteuffel a comandat divizia S.S. „Marea Germanie", care a săvîrşit cele mai cumplite atrocităţi în multe ţări din Europa. Fiind unul din favoriţii lui Hitler, Manteuffel a urcat repede scara ierarhică şi a fost distins cu cea mai înaltă decoraţie militară a Germaniei fasciste — ordinul „Crucea de cavaler cu frunze de stejar, spade şi diamante".

După război, criminalul de război Manteuffel, datorită legăturilor sale cu autorităţile de ocupaţie anglo-americane, nu a compărut pe banca acuzaţilor ci a luat loc în confortabilul şi mănosul jilţ al consiliului de administraţie al firmei „Bauer & Scheichert" din Düsseldorf. Fostul general fascist — în prezent „cetăţeanul" Manteuffel — a intrat în rîndurile „Partidului democrat liber" (unul din partidele guvernamentale din Germania occidentală). Luînd cuvîntul, în decembrie 1954, în Bundestag, Manteuffel a dat să se înţeleagă că militariştii şi revanşarzii vest-germani cer puterilor occidentale permisiunea de a-şi dota armata cu arme atomice, bacteriologice şi chimice. Un revanşard cu asemenea păreri este o adevărată comoară pentru clica militaristă americană. Gruenther, comandantul suprem al forţelor armate terestre ale Blocului Atlantic a văzut în Manteuffel un adept al ideilor sale. Potrivit relatărilor revistei pariziene „France — Observateur", Manteuffel va fi numit comandant suprem adjunct al forţelor armate terestre ale Blocului Atlantic — ceea ce înseamnă că mareşalul francez Juin trebuie să stea în poziţie de drepţi în faţa lui Manteuffel, deoarece ocupă în N.A.T.O. un post mult mai modest de cît cel rezervat lui Manteuffel.

★

Timp de aproape 40 de ani, Heussinger a slujit cu deosebit zel ideile militarismului german. Pe vremea lui Hitler, a condus secţia operativă a statului major general şi acţiunea de elaborare a planului de agresiune împotriva U.R.S.S. După război, n-a trebuit să-şi schimbe nici profesiunea şi nici convingerile. Pînă în ultimul timp a condus secţia militară din „departamentul lui Blank".

Heussinger este cunoscut ca unul din cei mai inveteraţi militarişti. Invinuirea pe care, în cartea sa — intitulată: „Neexecutare de ordin" — o aduce lui Hitler este că „führerul" n-a nimicit, în întregime, în 1940, armata engleză la Dunkerque (!)

In coloanele presei vest-germane Heussinger propovăduieşte cu neruşinare agresiunea împotriva statelor din răsăritul Europei: „...să atacăm imediat ce avem posibilitatea. Acţionînd prin asemenea metode de luptă — scrie el în revista vest-germană „Bonner Hăfte — Apusul trebuie să nimicească Răsăritul. Numai asemenea metode de purtare a războiului promit succes". Nu-i deci de mirare că, azi, Heussinger este propus pentru postul de şef al statului major al armatei vest-germane.

★

Contele Gerhard von Schwerin, fost general hitlerist, ocupă, potrivit relatărilor ziarelor, „un însemnat post de comandă". Există temeiuri a se presupune că imediat ce militariştii vest-germani se vor simţi destul de siguri pe poziţie, ei vor înlocui pe actualul ministru de război Theodor Blank cu generalul von Schwerin. Generalul este, fără îndoială, vrednic de această „încredere". Vechea familie aristocrată prusacă Schwerin este în felul ei un incubator de militarişti germani. In secolele XVIII—XIX au ieşit din această familie 12 generali. După înfrîngerea Germaniei, în primul război mondial, Gerhard von Schwerin a părăsit serviciul militar şi a devenit împuternicitul unei firme germane, din a cărei însărcinare a plecat în repetate rînduri în străinătate. Tocmai atunci a intrat el în legătură strînsă cu cercurile militare şi de afaceri din America şi Anglia. Intorcîndu-se în patrie, în 1938, Schwerin a intrat în statul major general al Germaniei. In acest timp, el a dus o viaţă de dublu spion, vînzînd americanilor informaţii secrete despre armata germană, iar statului major german, date despre pregătirile militare secrete ale S.U.A. In anii celui de al doilea război mondial, generalul Schwerin a comandat în Răsărit divizia 116 de tancuri, care a fost nimicită în întregime de armatele celui de al 3-lea front ucrainean. Părăsindu-şi armata şi statul major, Schwerin a fugit în Apus.

Probabil că cei din departamentul lui Blank se conduc după principiul: un general învins pe frontul din Răsărit face cît doi generali care n-au fost învinşi în Apus. Numai aşa se poate explica relatarea unui ziar vest-german că, la Bonn, generalul Schwerin „este considerat drept unul din cei mai capabili generali germani"...

(Din „Literaturnaia Gazeta")

De la Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite:

Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a prezentat Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. spre ratificare Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Republica Populară Ungară şi Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, semnat la Varşovia la 14 mai 1955.

In legătură cu apropiata examinare a problemei ratificării, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a cerut avizul Comisiilor pentru Afaceri Externe ale Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. asupra sus-amintitului tratat.

Cu privire la schimbul de delegaţii agricole între U.R.S.S. şi S.U.A.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 mai a. c. ambasada S.U.A. la Moscova a remis Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. următoarea notă cu privire la schimbul de delegaţii agricole între Uniunea Sovietică şi Statele Unite ale Americii:

„Ambasada Statelor Unite ale Americii îşi exprimă respectul faţă de Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. şi are onoarea să se refere la nota acestui Minister din 10 martie 1955 cu privire la propunerea ziarului „De Moines Register" din oraşul De Moines, statul Iowa, de a organiza un schimb de delegaţii agricole între Uniunea Sovietică şi Statele Unite. Ambasada se referă de asemenea la convorbirile cu privire la acest schimb care au avut loc între reprezentanţii ambasadei şi Ministerul Afacerilor Externe la 4 mai şi la 6 mai 1955.

După cum s-a comunicat Ministerului la 4 mai, guvernul Statelor Unite are o atitudine favorabilă faţă de propunerea privind schimbul de delegaţii agricole între Uniunea Sovietică şi Statele Unite. Dată fiind hotărîrea guvernului sovietic de a desemna în vederea participării la acest schimb o delegaţie oficială, guvernul Statelor Unite este gata să elibereze vize oficiale membrilor delegaţiei sovietice alcătuită din aproximativ 10 specialişti agricoli de îndată ce va primi de la Minister informaţii cu privire la numele şi statutul lor oficial. Guvernul Statelor Unite consideră că din punctul de vedere al condiţiilor agricole timpul cel mai potrivit pentru vizitarea Statelor Unite de către delegaţia sovietică ar fi mijlocul verii. Din această cauză se propune ca delegaţia sovietică să-şi programeze vizita în Statele Unite pentru perioada dintre aproximativ 10 iulie şi 10 august 1955.

Avînd în vedere statutul oficial al delegaţiei sovietice, Ministerul Agriculturii al Statelor Unite va acorda sprijin în vederea pregătirii generale pentru vizita grupului sovietic în Statele Unite. Se prevede ca cea mai mare parte a vizitei să se facă în statul Iowa, al cărui Colegiu, la rugămintea guvernului Statelor Unite, a declarat că este gata să facă pregătirile corespunzătoare pentru primirea delegaţiei sovietice şi stabilirea itinerariului vizitei sale. Acest itinerar va cuprinde şi vizitarea universităţii din statul Minnesota; în ce priveşte vizitarea altor regiuni şi centre din afara statului Iowa care vor interesa delegaţia sovietică din punctul de vedere al agriculturii, le poate organiza de asemenea în cadrul planului general al vizitei propuse.

Componenţa delegaţiei americane de fermieri care urmează să viziteze Uniunea Sovietică şi care va avea un statut neoficial va fi stabilită în urma consultărilor cu Ministerul Agriculturii, cu Colegiul statului Iowa şi cu alte instituţii şi organizaţii neoficiale avînd legătură cu agricultura. Guvernul Statelor Unite ar dori ca guvernul sovietic să indice numărul aproximativ al membrilor delegaţiei americane pe care ar putea s-o primească, precum şi timpul cel mai potrivit pentru ca delegaţia americană să poată lua cunoştinţă de metodele agricole sovietice.

Deşi, după cum s-a arătat mai sus, Ministerul Agriculturii al Statelor Unite va avea răspunderea consultativă generală pentru organizarea vizitei delegaţiei sovietice oficiale, guvernul Statelor Unite doreşte ca membrii grupului sovietic să aibă cele mai largi posibilităţi de a cunoaşte în mod direct munca fermelor din Statele Unite, precum şi a instituţiilor care deservesc nevoile agricole. Ţinînd seama de aceasta, precum şi de interesul experţilor agricoli sovietici pentru latura tehnică a chestiunii, se va elabora un program al vizitei delegaţiei sovietice care să permită membrilor delegaţiei să cunoască îndeaproape metodele fermierilor din Statele Unite în toată complexitatea aplicării lor. În statul Iowa, în care există o mare varietate de condiţii agricole, delegaţiei sovietice i se vor arăta metodele şi procedeele folosite pentru cultivarea porumbului şi creşterea porcinelor şi a altor animale domestice, precum şi rolul principal pe care-l joacă în producţia agricolă, fermele aparţinînd familiilor care lucrează în aceste ferme. În Statele Unite cel mai mare randament în producţia agricolă a fost obţinut de fermele care lucrează pe cont propriu şi care folosesc la propria lor apreciere serviciile agricole prestate de instituţiile locale, ale statelor, cooperatiste şi guvernamentale. Guvernul Statelor Unite salută posibilitatea care va fi creată în legătură cu vizita delegaţiei agricole sovietice de a prezenta experţilor sovietici aceste aspecte, precum şi alte aspecte ale practicii fermierilor americani".

La 20 mai a. c., Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis guvernului S.U.A. următoarea notă de răspuns:

„Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste îşi exprimă respectul faţă de ambasada Statelor Unite ale Americii şi în legătură cu nota ambasadei nr. 808 din 17 mai 1955 are onoarea de a comunica următoarele:

Guvernul Sovietic ia act cu satisfacţie de comunicarea cuprinsă în nota sus-amintită în care se arată că guvernul S. U. A. este gata să elibereze vize oficiale membrilor delegaţiei agricole sovietice pentru a vizita Statele Unite ale Americii. În conformitate cu propunerea guvernului S.U.A. privind numărul membrilor delegaţiei agricole sovietice şi termenul sosirii ei în S.U.A., organele agricole sovietice sînt gata să trimită în Statele Unite o delegaţie agricolă sovietică alcătuită din 10—12 persoane în perioada dintre aproximativ 10 iulie — 10 august a. c.

În cursul vizitei ei în S.U.A., delegaţia agricolă sovietică ar dori ca în afară de obiectivele agricole arătate în nota ambasadei, să viziteze de asemenea întreprinderi producătoare de tractoare şi maşini agricole, întreprinderi pentru prelucrarea produselor agricole, precum şi depozitele pentru produsele agricole.

Guvernul sovietic este gata să elibereze vize membrilor unei delegaţii agricole americane alcătuită din aproximativ 12 persoane. Timpul cel mai potrivit pentru vizitarea Uniunii Sovietice de către delegaţia americană, este mijlocul verii — aproximativ între 15 iulie şi 15 august.

Organele agricole sovietice sînt gata să ofere delegaţiei agricole americane posibilitatea de a vizita Expoziţia agricolă unională din Moscova, Academia agricolă „Timiriazev" din Moscova, institute de cercetări ştiinţifice privind agricultura, gospodării ale sovhozurilor şi colhozurilor, precum şi întreprinderi care prelucrează produse agricole şi întreprinderi pentru construirea de maşini agricole.

Guvernul sovietic consideră că schimbul de delegaţii agricole între U.R.S.S. şi S.U.A. va constitui o măsură de folos reciproc".

Poporul italian se opune transferării în Italia a trupelor americane din Austria

ROMA 21 (Agerpres).

In rîndul opiniei publice italiene au provocat un puternic val de proteste ştirile relatate de agenţiile de presă occidentale potrivit cărora S.U.A. intenţionează să transfere în Italia trupele americane aflate în prezent în Austria, care vor trebui să părăsească această ţară în urma semnării tratatului de stat.

Presa occidentală subliniază că după neutralizarea Austriei, cercurile agresive din S.U.A. acordă o importanţă tot mai mare Italiei pe care vor s-o transforme, alături de Germania occidentală, într-unul din „avanposturile" blocului agresiv al Atlanticului de nord. Acest lucru este recunoscut şi de presa guvernamentală italiană. „Frontul Atlantic — scria ziarul „Corriere della Sera" după încheierea tratatului de stat cu Austria — se va sprijini exclusiv, în prima linie, pe Germania de la Bonn şi pe Italia".

Dar poporul italian respinge planurile de transferare a trupelor americane în Italia. Comitetele partizanilor păcii şi adunările oamenilor muncii din numeroase provincii ale Italiei au adoptat rezoluţii care condamnă aceste planuri şi cer ca Italia să ducă o politică îndreptată spre asigurarea independenţei şi suveranităţii sale naţionale. Aceste rezoluţii au fost adresate preşedintelui Republicii Italiene, Giovanni Gronchi şi preşedinţilor celor două camere ale parlamentului.

In ultima vreme, contradicţiile dintre imperialiştii americani şi colonialiştii francezi, cu privire la Vietnamul de Sud, s-au ascuţit. Americanii vor să înlăture pe francezi din Vietnamul de Sud cu ajutorul lui Ngo Dinh Diem. Francezii încearcă să se menţină în Vietnamul de Sud sprijinind pe fostul „împărat" Bao Dai.)

POLITEŢE IN STIL AMERICAN

(Desen de BORIS EFIMOV, reprodus din revista „Timpuri Noi")

O comunicare a secretarului general al O.N.U.

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS transmite:

Secretarul general al O.N.U. Hammarskjoeld, a anunţat la 20 mai numirea a şase vicepreşedinţi ai Conferinţei internaţionale pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Dintre vicepreşedinţi face parte şi academicianul sovietic Skobelţin.

Conferinţa va avea loc la Geneva între 8 şi 20 august.

Secretariatul O.N.U. a comunicat că 53 de guverne au acceptat deja invitaţia de a participa la lucrările conferinţei.

Militariştii vest-germani la lucru...

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Guvernul Adenauer intenţionează să prezinte spre examinare Bundestagului proiectele de lege cu privire la militari, la cheltuielile pentru întreţinerea lor, aprovizionarea lor etc. Se proiectează de asemenea să se dea publicităţii „cît se poate mai repede" un regulament de disciplină şi de pedepse.

În afară de aceasta, guvernul de la Bonn intenţionează să treacă prin Bundestag legile cu privire la confiscarea unor loturi de pămînt în scopuri militare, cu privire la producţia de război, precum şi cu privire la introducerea serviciului militar obligatoriu.

Pregătirile de război din Germania occidentală se desfăşoară sub controlul statului major militar american de la Bonn.

Între acest stat major şi „departamentul Blank" se duc fără întrerupere tratative cu privire la mari livrări de materiale militare din S.U.A. în Germania occidentală.

„New York Times" şi realităţile aspre...

NEW YORK 21 (Agerpres). — Ziarul „New York Times" publică un articol semnat de cunoscutul comentator James Reston care confirmă faptul că presiunea opiniei publice mondiale sileşte cercurile conducătoare americane să accepte, fără voia lor, ideea organizării unei conferinţe între marile puteri.

„Realităţile aspre ale politicii interne a ţărilor occidentale, declară Reston în articolul său, încep să aibă o înrîurire profundă asupra afacerilor internaţionale. Aceasta este cel puţin în parte explicaţia consimţămîntului guvernului Statelor Unite la o întîlnire a conducătorilor celor patru mari puteri".

Pentru Reston, aceste „realităţi aspre" sînt faptul că „Marea Britanie, Franţa şi Statele Unite se află în faţa alegerilor naţionale în ţările lor şi politicienii care conduc guvernele acestor ţări sînt convinşi că convocarea unei conferinţe „a celor patru mari" este oportună...".

Pe străzile Romei

In faţa dumneavoastră se află un zguduitor foto-document, un zdrobitor act de acuzare pentru politica de înarmări dusă de guvernele ţărilor apusene, politică ce are ca urmare creşterea mizeriei şi foametei pentru popoarele lor.

In fotografie este înfăţişat un italian care şomează de mult timp. In căutarea zadarnică de lucru, el rătăceşte zile întregi pe străzile Romei. Pe piept, el poartă o placardă pe care scrie: „Sînt şomer. Am soţie şi copii şi nu pot găsi de lucru. Mă vînd pe termen de 3 ani şi stau la dispoziţia aceluia care îmi va plăti o anumită sumă..."

Timpul probabil pentru zilele de 25, 26 şi 27 mai

Vreme răcoroasă la început şi apoi în uşoară încălzire. Cer schimbător cu înnorări mai accentuate după amiază cînd vor cădea ploi cu caracter local, însoţite pe alocuri de descărcări electrice şi grindină. In munţi lapoviţă şi ninsoare. In primele zile, vînt potrivit. Temperatura aerului: staţionară la început apoi în creştere uşoară. Temperatura solului în uşoară scădere, iar umezeala lui în uşoară creştere.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile agricole colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T.